

٣٣٨ ت ٥٥

چمکنکی میثروی

لهه و رامان و میه ریوان

جهه نه لاره په که له کتیبی (نورالذنوار) دی
(سبند عبدالصمدی نورداری)

که له ۱۰۹۹ ای هیجره تدا نووسیوه

محمدی سهلا کریم

و دری گیتر او و ته سه در گوردی

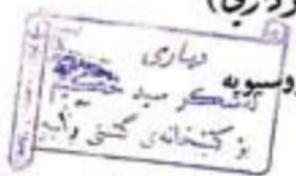
لکسنو نه رکن کاک (عبدالرحمن هفتی) له چاپ در اووه

۱۹۷۰

بەشەرخانە
چەمکىنلىكى مىئۇزۇي
ھەۋارامان و مېرىپۇان

بەند لەپەپەر كە لە كىتىپى (نوراڭ ئۇرمارى) يى

(مېند عبد الصمدى نوردارى)

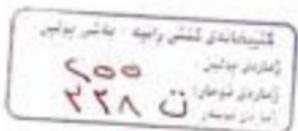


كە لە ۱۹۹۹-يى هېجىرە تدا نووسىپە

محمدى مەلا كىريم

وەدى گىزراوه تە سەر گوردى

لەسەر نەركى كاك (عبد الرحمن مفتى) لەچاپ دراوه



١٩٧٠

سدهره تای و درگیر

ئەم چەند لایقەیەی لە بىردىمىتى خۇىندهوارانى خۇشەوپتايە،
ەم ئېزاردەمى كىيىكە تىرىكەي سىيەددە لەمەۋىش، زانايدا، مەلايەكى
كۆرۈد بە فارسى نۇرسىپىعو ناوايلىنى تاۋە (نور الائوار) ۰۰ وېستۇرىەتى
بلىسى سەيدە كاتى ناوجەيەكى كۆردىهوارى بىكا كە يېڭىر لە سەتىورى
(ھەۋازامان) و (ھەربىان) و (شارەزۇر) يى پىتا دەرناجىن، وە بۇ ئەم
مەبەستەتى هاتۇوه لە سەرتاۋە بلىسى دوازدە ئىسامەتكەي كىردووە، وەك
ھەر نۇرسىرىنىڭ ئەم سەردەمعى ولاتانى ئىسلام، كىيەكەي پې كىردووە
لە باسى وا كە لە نۇرسىپى ئەمپۇرۇدا بەرچاوا ناكادوى.

زۇر بەنانەتەو بىرۇم بىوان ئەم كىيە وەك خۇى لەچاپ بىدم،
ھېچ نەبن لەبەرئەو كە زانايدا كى كۆرۈد نۇرسىپىعو، گەلانى
يېتىكەن توپى جىھايش ھەر كە بىرۇپەنلىكى نەتەوەمىي بان ھەبىن (بە كۆللىك
مۇسىدەوە) بىلەسى ئەتكەنەوە، گۈئى نادەنە ئەتە ئاخىن لە گەڭ بارى ئەملىق بىاندا
ئەگۈنچى يانە، جونكە ھېچ نەبن بىزدىكە لە كۆتۈكى مىزۇرى
يېڭىكەشتىما، بەلام لەچاپ دانى كىيىكى قەبەيلى فارسى بۇ خۇىندهوارانى
كۆرۈد كە زور بەيان لە تىرانا نەبن فارسى نازانى، بە تايەتى كە بىشى
زۇرى كىيەكەش ھېچ بەبىرەندى يەكى بە يېتىمىتى يەكتانى ئىلەن ئەمپۇرۇ
كۆردىمە ئەبىن - لە وزەي كەنکانى يە كە بە سەددەھولۇ تەققلا بىوانى
تامىلکە بىلەك لەچاپ بىداو سالانى بىسۇرا بىرۋا ھېتىتا تامىلکە كە بار بىن
يە كۆلەپە و بۇيى ساغ ئەتەمە و دەسمايدەكەي دەسگىر ئەتەمە.

لەبەرئەو وام بەباش زانى (وەك مۇو لە ماشت دەركىنى)، ھەۋچى
يا بەتىكى وا كە جۇرە بەبىرەندى يەكى بە كۆردىمە ھەبىن لەو كىيەدا،

چای که مدهود و ، وزیر گیپرمه سدر کوردی و ، پلازوکردنسوهی پیشکاری
کتیه که واژ لئیشم بق پوژنیک که تیمیش و مک هدر نهتسه و مهیه کی تری
خواینداوی بولو او دام و دامز گایه کمان هدین و بتوانین میزرووی دنیرسن و
زانستی پابوردو و مان بهتمواوی زیندو و کهیندو ..

گرانبههایی نهم کتیه - بهینی پنگیشتی من - لهودنایه که
سوزده تزووی هندی باهتی و امان نهادن اه دهست که تایستا هیجیان
لئی نازانین و میزرویش خوی لئیبان کپر کردوو و .. بتوسونه کن نه زانی
له سدهی هشتنهی هیجڑه نهاد میشتبیسه کی (بايانی) بسوه لـه
کوردستان او یه کنیک له میرانی نهم بیزشنی به له گتل تورک به شه پهاتوو و
تا (حدلوب) (دیار به کر) پـقـشـنـوـو و .. و نه گذر هوسایش (بواتی
خـوـمـانـی) نهـبـوـایـهـ بـهـبـارـبـهـدـهـدـهـزـیـ (مـوـوـ نـهـورـیـ پـنـگـانـهـ) ، هـدـرـگـیـزـ (دارـ
گـوـنـیـ بـنـعـوـیـ کـوـرـدـ) بـهـ (نـوـکـنـ نـهـورـیـ تـاحـزـ) لـهـنـهـشـبـوـوـ و .. و
(مـیـ حـمـزـخـانـ باـيـانـ) نـهـلـهـتـکـارـ نـاـجـارـیـ کـشـانـهـوـ نـهـبـوـوـ بـقـ شـاخـهـ کـانـیـ
(مـهـرـبـانـ) .. يـاـ لـهـ هـیـزـشـیـ دـوـهـمـیـ بـهـدـهـمـاـ بـهـدـهـمـاـ خـوارـ ، لـهـ گـهـرـیـانـهـ دـهـرـمانـ
خـوارـدـ نـهـمـهـ کـرـ اوـ نـهـسـتـهـیـ بـهـختـنـ تـاوـ نـهـنـدـبـوـوـ ..

پـاـخـوـدـ کـنـ نـهـزـانـ (پـاـنـگـلـانـ) پـاـنـخـتـنـ بـهـعـالـهـیـ کـنـ حـوـکـرـانـیـ
مـهـغـوـلـیـ بـوـوـ و .. شـارـنـیـکـیـ تـاـوـهـدـانـ و .. بـرـ بـوـوـ لـهـ خـوـبـنـدـ وـارـ ؟
ياـ کـنـ نـهـزـانـ تـاـ جـهـنـصـدـ سـائـنـکـ لـهـمـهـوـهـرـ لـهـ هـعـورـامـانـاـ تـایـنـیـ زـمـیدـهـشـتـیـ
پـهـرـبـاـ بـوـوـ و .. بـهـلـکـوـ لـهـبـیـانـ بـهـپـهـوـانـ نـهـوـ تـایـنـوـ پـاـیـرـانـیـ بـلـامـهـنـدـاـ
کـشـعـوـ کـوـشـتـارـ پـوـوـیـ دـاـوـ ؟

کـنـ نـاـگـایـ لـهـمـهـ کـوـرـدـ تـاـ چـیـادـ بـهـدـکـ بـهـرـبـهـرـ کـانـیـ مـهـغـوـلـ وـ
داـگـیرـ کـهـرـانـیـ تـرـیـ کـرـدوـوـ و .. يـاـ کـنـ نـهـزـانـ نـهـمـ شـهـخـانـهـیـ کـهـواـیـسـاـ
زـیـارـهـ تـگـایـ خـلـلـکـنـ و .. زـنـانـ بـقـ مـراـزـ هـاـتـدـیـ نـهـجـنـهـ سـدـیـانـ ، کـنـ و .. لـهـ کـوـنـوـهـ
هـاـتـوـوـنـ و .. لـهـ چـسـرـدـهـمـنـکـاـ زـیـاـوـنـ ؟ نـهـمـ کـتـیـهـ لـهـ جـوـرـهـ باـهـتـانـهـ گـهـلـنـ شـتـیـ

تایله و ، لەم پەوهەو جىڭكايەكى تایله تىيە ھەبە لە پۈون كردنەوەي
(چىكىتكى مېزۇسى ھەورامان و مەرىوان) داۋ ، مىش بۇ يە بىعمىساوەو
ئىشىكتى خوتىندوازانى كوردى تەكەم .

لەبارەمى نەممى شەھە ئەم كىتىھ خادەنى بایسەپەكى يەززە .
ھەلبەتى ھەورامى يانەي واي تایله تەگەپتەھە يېز ٤٠٠ سال لەمۇسىر
كە ئىتا كەم ھەلبەتىدا ھەبە لە كەلەبۈورى نەممىساندا . بەلكو بىز
يە كەمپىن جار شىعرى ھەورامىسان لەسرە عەرۇومنى عەرمىي يىشان ئەدا
كە شىتى وا لە مېزۇسى شىعرى ھەورامىدا تایله . وە ناوى گەلن كىتى داي
تایله كە زانايانى كورد دايان ناون و تىقە سۆراخىان نازايان و ئاكادار ئىن
ئاخىز فەوناون ، يَا لە كۈن و قۇزىنى ھەندى ئۆزىنەن كۆزە مزگەوت و گەورە مالانى
كورددادا نوقم بۇون لە تۆزدەو ئۆزىنەن داي پەرتاندۇون .

نۇوسىزى ئەم كىتىھ وشەي (لۇقۇرانى) لەجىاتىي (ھەورامى)
بەكار نەھىتىن كە نەمەش بەلكەيدەكى گۈنكە لەبارەمى زاينى شىزۇ
(لەجە) كاتى زمانى كوردى بەھە . وە بەنچەوانەي شەھەوە كە بە
خەپالى ھەندى كىسا دىت ، ئىشان تەگەيدەن لە كۆنۈۋە (ھەورامان) و
(مەرىوان) مەلبەندىكى گەورە خوتىنى ئىسلامەتى بۇون . وە
ئاكادار مان ئەكا لەم كە بەشىكى زۆر لە دىنەتە كاتى ئەم ساوجىانە
- كەپىستان ماون - لە سەردەمدەشداو لەم بىش بۇون .

خۇ تەگەر لەبارەمى سەرنىجى تایله تىيە ھەندى ئەممالەي (سېتى) يى
كورددوارى خۇيىسانەوە ودد بىئەوە ، ئەوا ئەم كىتىھ بەلكەيدەكى
بەنرخە جونكە بىن و بەنچەدى كەلىك لەو بەنەمە كوردانە بۇون ئەكائەوە
كە لەپاپىدا سېيدن ، ياخىد خۇيان بە سېيد ئەدەنە قەلەم .

بەلكەدى مولكايەتىي گەلن شۇيىش لەم كىتىدا ھەبە دەرى ئەخا

که نه و شویتنه هی کتی بونو و ، بدینی په پر وی شدوع بون بس هی
کتی تر ؟

هدر لام کتیده دهنده کدوئی که تاریقه تی نه قتبه ندی لامیزه له
کور دستانا هدیدو ، نه و پاست تی به که (مولانا خالدی نقشبندی) یه کشمین
کمه گیاندو و پیته کور دستان •

نه و کفسه که نهم کتیه نه خویتنه دهه زار تاخ و قوف هدله کتیش
کدوا پیچی له هدر سرمه میثک و له هدر ناوچه یه کی کور دستانا شیکی وا
نه نووسراوه که میزووی پایبور دوومان بداته بدر تیشك ، نا ییشنا وا
چه وانه سرگردان و سرلیت شیواو نه بوبینایه له باره ی پایبور دوومانه ووه
له کور تی پیشنه ده ، نه و می په بون ندی همه بین یه کور ده ووه
لام کتیشدا ، کنوم گل دووه نه ووه و درم گیپ او نه سر کور دی • وه هدر
بهم مه بسته هدنی لام گه شف و که راهتی نه و نهولی بانعشن نووسیه نه ووه
که ناویان لام کتیشدا هاتونه ، چونکه نه و که شف و که راهتی
په بون ندیان به په و داویکی میزوویکی یا ناوی چینگاکیک یا شیکی واوه هدیه
وه بین گیپ انده وی نه و که شف و که راهتی نانه ممه لمه که نانه واوی
لین ده رنه جن • له بدر نه ووه که گه لیک لد بایته کور دی یه کانی نهم کتیه
له نه سله فارس یه که یدا پیچر - پیچر ، هدنی شتم له شویتی جیا جساوه
وه و گر تووه داومنه ددمی یدک و کر دوومن یه یدک پارچه ..

هدر چون بین من لاهم وايه نهم کتیه شایانی نه و میه قعده دی بزا ازی و ،
پیشوازی یه کی باشی لین بکری و ، چینگاکی خلوی له نامه خانه هی هدر
خویتنه واریکی کور ددا بکری • پیچه وا کردم به کور دی و ، به میوام
مایدی که لک و قازانچی خویتنه واران بین و ، سر نجی همسک و ترووسک
نه بین یه که سپهی پینگاکی سوود لین و گر تی .

و مد گیر

بهناوی خوای به خشنده و میهره بانه وه

لپاش سوپاس و سایشی خوای گموده و ، ناردنی درودی پهلوان
 بتو گیانی باکی بینه میدرو پاران و برادرانی ، هنوز دانانی تم کتیه تموده
 که منی هزاری له هیچ که متر که (سید عبدالصمد) ای کوپی (سید
 شیخ صالحی) ای کوپی (مراد) ای مدشودور به (علامه تهماسبورزی) او
 ناسراو به (مرادی) او (شربنی) او (کلالی) او (موسوی) م ، له سائی
 ۱۰۴۶ ای هیجره تدا تووشی گلن جوزه دردو مدینه بیوم و نهوده
 (قریب شکان) باوکی ته حمه تیم و (سید عبدالجید) ای بر امیان شمه عید
 کرد و دئی (توودار) بان چه پاوه کرد و خوشیمان بریندار کرد .
 میش ، ناجار ، به چه لد پرستوه هله آتم و چو ومه لای پینگا یشانده ری
 هزاری خرم جه نای (شیخ شهاب الدین) ای کوپی (شیخ رسی الدین) ای
 (کاکوزه که زه) وه پاش نهوده برینه کامن لهوی جلاک بیونه و دسم کرد
 به خوبی دند و دوایم هتا . نهوجا ناداین تهدیمه تم کرد به کارو پنهانی
 خرم ، ناخوا بتو چه نای شیخی پر نکخت نکشیر بینی به ری بتو سه قدر دی
 حیجالو میشی له خزمتی خزیدا بردو ماءه م ۲۲ سالان له و سه قدر داد
 بین چورو .

باشان گهراشه و بتو بسته ای نازی خرمان . سائیکی ترشیم به
 تهدیمه و در گر تهوده بر دسر له (کاکوزه زه که زه) و ، تم دهن گهیته
 ۳۳ سال . نهوجا زنم هیتاو که وسسه تهدیمه ناآدان کردنه وه دئی دی
 (توودار) . باشان حذفه تی شیخ دئی (چه تان) ای له (ناغه عبدالله) و
 (ناغه نعمت الله) ای حمه ناوای کپری و وقفی کرد لسر خرم و
 متله کامن . له کورتی بیرونه و ، باش سه رسی بیون ، به بدره که نی

دوعای خیری حوزه‌تی شیخه‌دهم ، خواهی گهواره کوچه‌ی خوش‌ویستم
(سید محمد) ای بیت‌بخشیم که لطفی (صابر الدین) م لئن نا ۰۰

له سده‌هه تای مانگی (محرم) ای نهمسال‌لدا له‌خدودا یسه خزمتی
حوزه‌تی پنهان‌بدر (صل الله علیه وسلم) گهیشم ، بیت‌ی قدرموم : زور
نه‌خوبیده‌وارانی کورد . که خدیدرم بوده و دستم کتی فارسی
بین‌خطویتم ، به‌لام بزم بیت‌نه‌کهوت . له بدرنه‌ده بربارم‌دا هندتی لـه
که‌رامانی نهولایی فیز بکم و شاره‌زای بین و بنهجه‌ی سیده کاتی بکم .
که‌واته ندو برو بمعزی دانانی نهم کتیه که له بروزی جو معهـی ۱۰
محرمی ۱۴۰۹ دوسم بین‌کرد . هیوام‌وايه به ده‌رس بین‌ی بلیم و ، خوا
به بدره که‌تی (آل و بیت) بعمره‌داری بکا . تکایشم له براده ران ندوه به
هدوگانی نهم کتیه‌یان دهی دوعای خیر بق ختم و کوچه‌کم بکدن .
که له دانانی نهم کتیه برومده نادم نا (نور الانوار در کرامات
ذرا دی سید مختار) .

له بارهی له قه بی نه ولادی پیغمه به ره وه درووودی خوای لئی بی

برانن له قه بی نه ولادی پیغمه به ره کوپردهی زه مانه گزپردهه + له پیش
بین بان نه وتن (امام) و مک (امام حسن) او (امام حسین) + نهوجا بیون به
(سلطان) و مک (سلطان محمد) او (سلطان احمد) + پاش نهود له ناو
نه نهود کانی تری غیری عذردها له قه بی (بابا) بان درایه و مک (بابا طاهر) او
(بابا رسول) او (بابا مراد) + نهوجا له هممو و لائیکا کران به (شنخ) +
ماوهیک (بابا) پش و (شنخ) بیشان بین نه گوتون + نهوجا سه یده کانی
(ما دراه التهر) له قه بی (خواجه) بان درایه ، و هدر کامیان نیوشادیشی
بکردايه (نهتا) او (نیشی) بیشان بین نه وتن ، و مک (نیشی خواجه حمزه) +
نهوانهشان که له کوردمداریدا بیون زوریان (ملا) بان بین نه گوتون +
له وودوا نهوانهشان که له تریکی و لائی عذردهب و تورکدا بیون به
(شنخهاتی) مانهود + نهوانهشان که له تریکی و لائی فارسدا بیون له
سعدهتای هزاری دووههمی هیجره تدا له جیاتیکی (شنخ) ناویانگی
(سید) بان ددرگرد + زوریشان بین بان نه وتر (بیر) و مک (بیر خضر) او
(بیر بونس) او (بیر نهود کدل - توکل) + به نهودی (بیر شهریار -
شالیار) پش نهود ترا (صوفی) ، و هدر کامیشان نیوشادی بکردايه له قه بی
(جان) ای نهدرایه و مک (ملا یعقوب جان) او (ملا یوسف جان) له
سعدهمی (سلیمان به گی بانه) دا به سه یده کورده کامیان نهود (به گ) .
کشیدهی سهوز له سدر نای سه یده کاپش له سعدهی شعهددا به پیشدا
بوده ، وه زانایانی نهوجدرخه به باشیان نه زانیو + حفیشان بیوه ، چونکه
له عدجه ماشه تی بهدا زورکس له خوبایی کشیدهی سهوزیان له سدر ناو
خطویان کرد به (سید) .

بهشی یه کهم

سه یده کانی نه و هی حه رزره تی (حسن)

باسی شیخه کانی (کاکوزه کریا)

و مختی خنی دئی (کاکوزه کریا) ناوی (هزار کوبیه) بوده.
پاشان که بتو به هی (شیخ خالد) ای کوبی (شیخ حسنه شاذلی) ناوی (خالدیه) ، و نازمهانی (شیخ زکریا) ناوی وا بو + لدو سعد و مهندشه و
تائیتا ناوی (کاکوزه کریا) یه + (شیخ زکریا) شم دئی بتو
مولکه کانی تری و اقت کرد لعصر منانی نیر پنهی .

شیخه کانی (کاکوزه کریا) ، به قسمی هم و مجد شونسان له
سه یده هزاره کانی ، و نادیه (شیخ شهاب الدین) ای شیخی خنوم
که یه کیکه لعم سیدانه بهم جزویه :

(شیخ شهاب الدین) کوبی (شیخ رضی الدین) ای کوبی (شیخ
رضی معین الدین) ای کوبی (شیخ موسی) ^{ای} کوبی (شیخ محمود شجاع
الدین) ای کوبی (شیخ عبدالرحمن رکن الدین) ای کوبی (شیخ احمد
شیخ الاسلام) ای کوبی (شیخ عبدالله الصامت) ای کوبی (شیخ محمد
صادق الفاضل) ای کوبی (شیخ شاد نعمت الله الولی) ای کوبی (شیخ
زکریا کمال الدین) ای کوبی (شیخ عبدالرحمن الاحدل) ای کوبی
(شیخ حسن الزاهد) ای کوبی (شیخ سلیمان التزوی) ای کوبی (شیخ
خالد) ای کوبی (شیخ حسن اللید الولید) ای کوبی (شیخ تی الدین
ابو الحسن الشاذلی) یه که نه گذپنه و سدر حه رزره تی (حسن ابن علی
ابن ابی طالب) .

باسی (شیخ خالد) کوپی (شیخ حسن الشاذلی)

نم (شیخ خالد) ، له سه درده می زیانی (ابو الحسن) ای باپریسا
هاتونه دنیاوه و قورتائی بیروزی لای نهود خوبندوه و که باپریس مردووه
دوازنه سلان بوروه و به کسم کمس نمینه ماله یه هاتونه
کورده واری بهوه و که تنانی یه کان عیزانیان داگیر کرد (شیخ خالد)
له گفت چهند فارمهان و یاو جاکیک چوو بق غذا له گهان و دری یه راندن
و ماده ماده یتیج سائیک له ناوچه (مدریوان) دا مایوه و ناوچنگی دوعا
قویوویل بووتی دنیای گرتیوه و له پریوزانه (میرزا احمد) ناویشکی
کوپی (میرزا محمدی همدانی) تووشی دردی گولی بوویو و دعای
هیچ یاو جاکیک و درمانی هیچ دوکتوریک که لکنی نهبو بتوی و له نه جاما
باوکی هنلی گرت و هنایه خزمکنی (شیخ خالد) و زوری یعنی تجوو به
دعای شیخ چالکیوه و (میرزا محمد) بش دیه (هزار کویه) ای
کپری که نه کوپیه بشنی پیوه و ده بمحضی یه (شیخ خالد) و شیخیش
ناوه کی کوپی و ناوی لئی نا (خالدیه) و هنری ماقنامه مایوه نا زمانی
(شیخ زکریا) و نعمتش ویته قباله فرقه شنیده کهی :

« بسم الله اشرف الاسماء . بعد الحمد والصلوة ، فان عبد الله بن
المرحوم عبد الرحيم باع ملكه الصحيح الشرعي الموروثي أعني قرینة
هزار کرم کلها بجمعیح ما یستد اليها بمقابلة سمعة متأفیل من الذهب بسیرزا
محمد المهدانی ، فقبله فورا ، تم سلمه الثمن فسلمه البائع ، والصلوة
والسلام على الشارع ، واته : بدناؤی خواوه که بیروز ترین ناویکه
لهاش سوابی خواو دروود له یتمه میرزا (عبد الله) ای کوپی
خواهی خوش بود (عبد الرحيم) مولکی شادعنی و به میرات بتو گه براوهی

خوی که دئی که (هزار کویه) بدو هدرجی نایا و فرقشی به حدهون
ستال زنی به (میرزا محمدی همدانی) ، نسوانش ده سوچین
قوبوقی کرد و بازه که دایعه نمیشن بازه که دادگرت . نه حمد
له ولی شفیعه تی داناوه .

هدر له سوچینکی نعم قه بالله بیوه (میرزا محمدی همدانی) به
خاتم خوی نعم چهند دنیه نو و سیوه له بازه دی به خشینی (هزار کویه) به
به (شیخ خالد) :

« اینجات مخلص بخاندان نبوی صلی الله علیه وسلم که میرزا محمد
همدانی میاشم ، بعد اشترا فقریه مرقومه فی النن که هزار کرام است ،
و تصرف دراو ، فی سیل الله وابقاء لوجهه الکریم همان فرقه مرقومدا
پختیدم به شیخ خالد و بیلک اویش نمودم . والصلوة والسلام علی سید
الانام . و آنه : منی دلسوچی خانه دانی یتغمبه دورو و دی لمسدنین ، که
(میرزا محمدی همدانی) بیاش که بینی دئی که تا پیرو او له قه بالله بیدا ،
وه پاش نه صیروف تیا کردنی ، لکه پیگانی خوادا پختیم به (شیخ خالد) و
کردم به مولکی نه و پر حمدت له که و بیوه هدمود ناده میزاده ، گیانی
پحمدسته وه .

میشن که (عبدالصدق)ی دانه ری نعم کشتم نه آنیم : که نهود قه بالله
کپرین و به خشینی (هزار کویه) بدم دی و مک خوی نو و سیمه وه ، هدر چهند
بنه ماله شیخ هیتنا نهود دئی بیان بعد دسته و بیوه ، نه صیروفی شعر عیش
به هیز ترین به لکه که کی خاوند مولکی به . به لام چونکه قه بالله که پیغی بووت
برو برو ، وه لفترسی نهود نه و مک له تا پیچنی ، لیزه دا نو و سیمه وه .

(شیخ خالد) سنه کوپی لیزه بینی ماوه : (شیخ عبدالله) و (شیخ
سلمان) او (شیخ سلیمان) ، وه له کوپی ستانه که دی سه رتبه بیز که که دوی
(ده ده و بیان) دا بیز راوه که بستا بینی نه آنیم (گوپی ستانی بایا علی) .

باسی (شیخ سلیمان) ای کوپی (شیخ خالد)

له مهلا به تیدا دهستگی وای نه بوده + به لام له باره می خواهد رستی بوده +
به پرورز بدیر قزوو + و به شدو خسداریکی نویزو بین کرد تسوه بوده +
ریاوینکی گوشه گیر بوده + بتویه بین عان و تووه (منزوی) + تنها کوپینکی
بوده که ناوی (شیخ حسن) و لندنی (زاهد) بوده + (بزداق) که
په کلک بوده له پاش و میجه (موزده کنی نه و شیر وان) شهیدی کردووه +
فهبری خوی و (شیخ حسن) ای کوپی له داوینی فهبری (شیخ
خالد) دو و بیده ، به لام هن نه زیکتره له دو لام که دو (دره و پان) دو
دبت +

باسی (شیخ زکریا) ای کوپی (شیخ عبدالرحمن)

که باوکی شهید کرا له تعمقی ۱۱ سالیدا بوده + هدآسا کوچی کرد
بوقیصر و لهوی خویندنی ته او و کرد + ته زجا چوو بوق مه ککه و مه دینه و
له دینه چوو بوق بوخاراو ته دینه تی طله یقوری و در گرت و گهرا یاده بوق
بعغا + لهوی بش ته دینه قادری و در گری و الدقی (کمال الدین) ای
درایه +

(بی بی نه راک) ای کجی فارمانپه وای (بدلخ) شیت بود بوده +
لمسدر دهستی نهودا چالک بعوه و بوده ، باوکی لئی ماره بیری + پاش ماویه ک
شیخ له گدل خیزایا گهرا یاده بوق نیشنان + لعنی گادا له کرمان (شام
نعمت الله و ملی) بان بوده + ماوهی سائیلک لهوی مانه و بوجا هاته و بوق
(خالدیه) که پاشان ناونرا (کاکوزه کریا) +

هؤی ناو گوپینه کمثی نهود بوده شیخ که گهرا یاده بوق ولائی خوی
دهمی کرد به کشت و کمال ، چونکه نه بیست به پهنجی شان و ناره فی

شایوه و ای خوی بزی • جاریکان خود ماینکی گستنی نهین ماده‌ی
مانگنک و سنه پرور بدهوی نهود زینی باهه بزی شدن ناگرن • پرور زنکان
(بی بی ندرال) ای خیزانی دیته سه خدمانه که ، نهین شیخ نوستوو •
شیخ لهو خهودا پووی دلی نه کاته خدمانه کدو بجهورنک شدنی نه کا
یه ک پوش کای لعوناوهدا نامیتهوه • خاتم که نهمه نهین شیخ پسداد
نه کاته و نه کنه رسنی : کا کن زکریا ؟ ، وانه : کا که جی لئه هات ؟
بهم بته بدهو دئ که ناوزرا (کا کن زه کدربا) •

(شیخ زکریا) دئی (علی همدان) و قشلاقه کهی^(۱) او ،
(نه نهندنگن) و ، بارجهی (بن) و (گاوران) - که بستا بینی نهان
(شیخ عه تار) و دئی (وهیته) و (گولان) و قشلاقه کانی که
(نه نگذاله) و (لاویسان) و (بلجه سوور) و (ماموله) ن و ، دئی
(سوور کهول) و قشلاقه کانی که (تیزل) و (گلبه) و (یندهره) بدهو ،
دئی (شایده) و (چوین) ای کپر بوه (میرزا عبدالکریم) ای کوپری
(میر خالد) ای کوپری (میر احمدی بان) به دو وصه دو یه ک مقال
زینه ، وہ باشان ودقی کردووه لمصر مثالي بترینه خوی • نه منش
نه باله کهی که به خهتی (قاضی اسعدی پایگه لان) نووسراوه :

(بسم الله الذي أحل البيع وحرم الربا . الحمد لله الذي علم به
أحكام كل محتاج اليه في الآخرة والأولى والصلوة والسلام على سيدنا محمد
المصطفى وعلى كل من آل اليه بالإيمان بما آله وأصحابه أصحابي الصفا .
أما بعد فقد باع ميرزا عبدالکریم بن میر خالد بن احمد البانی رائجاً أملاكه

(۱) قشلاق : نه و درده دئی بانه که له کارو باریانا سه ر به
دئی به کی کهوره ترن .

الواقفات في (بشت ری) و (کورهوز) اعني بها (علی همدان) و فشلاقاتها
 و (اسفر نگین) و قطعه (بن) و (گلوران) و (ویت) و (گولان) بقشلاقاتها
 (هنگه زاله) و (لاویسان) و (بلجمسور) و (ماموله) و فربه (سرخ کول)
 بقشلاقاتها (بیزل) و (گلبه) و (بیدره) و (بیرون) بمقابلة احدى و متى
 مقال من الذهب بالشيخ ذکریا بن الشیخ عبدالرحمن الخالدی الشاذلی
 الحسینی ، قبله فوراً على هذا الشیء ، ثم سلمه جمیع الشیء المذکور
 فسلمه منه البائع لله ان يتصرف فيه كیف یشاء ، وقت المایة المذکورة
 في ضحوة الخميس الخامس من ربیع الاول سنة خمس و سبعين و ستانة
 من عصرة سید الانام عليه الصلوة والسلام) . و انه : یعنی تمد خواهیه
 که فرقشتی حلال کرده و سودی حرام کرده و سویاس بتو نه
 خواهی که سوکمی همود و شنگی بتوستی دنیا و قیامه تی فبری پنهانه دری
 خوی کرده و یه حمه تی خوا له پنهانه بارزو همود و نهوانه بن باوه بیسان
 بن کرده و سودی ، گیانی بحیته و سودی ، نه خواره لآ برادران و کمس و کاره
 موسویانه کانی . یاش نهم درود و سایش و یه حمعت ناردنه ، بزانی که
 (میرزا عبدالکریم) ای کویی (میر خالد) ای کویی (میر احمدی یابان)
 به تازه زووی خوی زمودی وزاره کانی خوی که نه که وله (بشت ری) و
 (کویه و ز) ، و اسه (علی همدان) و فشلاخه کانی و (تمسفه نگین) و
 بارجهی (بن) و (گلوران) و (ویت) و (گولان) و فشلاخه کیانی که
 (هنگه زاله) و (لاویسان) و (بلجمسور) و (ماموله) نه ، دیتی (سورکهول) و
 فشلاخه کانی که (بیزل) و (گلبه) و (بیدره) و (بیرون) فرقشتی یه
 ۲۰۱ مقال زیر به (شیخ ذکریا) ای کویی (شیخ خالدی شاذلی حسینی) .
 نه پیش دهس به چن قوبوی کرد بعد نرخند همود و باره کهی دایعو نه ویش
 لئی و مرگرت . و نیتا نهم بتوی همه به تازه زووی خوی نه پیش و فی نیا
 پیکا . نهم مامله به پووی دا له چیسته نگای یه قزوی پیچ شمسود پیچی

مانگی مهولوودی سالی ۶۷۵ کنوج کردنی شای بینه بوراندا ، به محبه نی
خواهی لئن بن .

نه معش و مقت نامه کهی که حه زره تی شیخ به خه تی بید قذی ختی
له لای پاستی قه بالله کهوه نووسویه :

• بسم الله أولاً وآخراً • والحمد لله ياطنا وظاهرنا • والصلوة
والسلام على سيدنا محمد الذي بعث للدين ناصراً • وعلى آله وصحبه
وعترته وحزبه • أما بعد فان هذه القرى المشتريات المسفورات في هذه
الورقة مع قرية (كاكو زکریا) التي أصابتني بالوراثة ، وكان اسمها
قبل (خالدیة) جعلتها موقوفة على أولادي الذكور فذكره أولادهم أبداً
وعلى الفقراء ، وجعلت توليتها في يد أرشد الاولاد علماً وصلاحة وزهداً ،
وذلك ليس يقصد حرمان الآلات ، بل رغبة فيبقاء هذا الاحسان • وانا
الواقف الضيف زکریا الشاذلي الحسني • • واته : بدرودوا به تاوی
خوا • سویاس بتوخوا به یهنهان و به تاشکرا • به حمه تیش له حه زره تی
محمد بن که خوا ناردي بتو سه رخستی - تاریخ ، وه له یاران و کمس و
کارانی موسویانی بن ، وه له هدمو و دچلو دسته و دایره و ، گیان
بحبسته وه • یاش ناردنی ثم سویاس و به حمه ته ، ثم دیهاته کپریانی یانه
که تاویان لهم کاغه زده ا نوسر اوه له گدل دیهی (کاکو زکریا) دا که
به میرات بقمهاتونه وه ، وه یشنان تاوی (خالدیة) برو ، همه میوم
و مقت کرد له سه ره منانی بیزنهی خرم و منانی بیزنهی توانیش ، وه
له سه ره هزاران • وه سه ره کاری کردنیان بعد میست دیندار ترین و
دیناز اتریشیان بن • مه بستیش ثدوه نی به تافرمت بین بعش بن ، به لکو
نه وم نه وی ثم چاکدیه ته بنته وه • و مقت کهی هزار : زکریا
الشاذلي الحسني .

دینه‌سائی دوّلی (تنووره‌ی مدریوان) بش (میرزا عبدالرحیم)
هدوشاری) که یه کیک بوده له دلستزایی شنخ هم‌بود و مفهی
کرد و بود لمسه شنخ و نهادی شنخ + دنی (تنجومه‌نه = همچنه) بش
له گفت فشانشده کانی که (هزارخانی) او (نیاوا) ان هی (محمد سعید
به گئی پایگلانی) بودند و مفهی کردند لمسه حمزه‌تی شنخ و مفهی کانی
بیون رسک + (هنجیران) بش (بیرون) ناوه‌دانی کرد و بسته .
(پیاران) بش (بابه شنخ) کپر بوبه ، له سایه‌ی خواوه نامه‌روش
بدهد من نهادی پاکی خوبیده‌یده‌تی + نهمشونه‌ی که وتسان جگه امه
(هنجیران) هم‌بودیان بدهد شیخه کانی (کاکوتزه که‌ربا) و من که له
نهادی (شیخ نعمت اللهی دمل) ن + (هنجیران) بش بدهد شیخه کانی
خوبیده‌یده‌تی که له نهادی (بیرون) ن + نهم نهندازه‌یم امه ترس
تل و گوچی زمانه نووسی بدویو بقایه‌ود که له یاد نهچی .

وا عیاره‌تی و مقتضیه کهی (میرزا عبدالرحیم) او (محمد سعید
به گ) بش نهاده سمعده و نهاده عیاره‌ته کهی (میرزا عبدالرحیم) :
+ بنده مخلص به خاندان نبوی ، املاک مبتاعه خودم که در قرای
دره توره مریوان است ، جمیعاً وقف بر حضرت مرشدمن شیخ زکریا
الخالدي الشاذلي الحسني واولادش نسودم + و انا الواقع الایم
عبدالرحیم ، و ااته : من دلستزی خاندانی یقمه‌بر ، هم‌بود مولکه بدهاره
کپراوه کانی خزم که له دینه‌تی دوّلی (تنووره‌ی مدریوان) دان و مقتضی
کرد لمسه پینگا یشانه‌دری خزم (شیخ زکریا الخالدي الشاذلي
الحسني) او منداله کانی . و مقتضی که‌ربی گوئاهبار : عبدالرحیم .

نهاده عیاره‌ته کهی (محمد سعید به گ) :

+ بنده که محمد سعید بن احمد بیک پایگلانی میاشم ، ملک مورونی
خود که عبارت از قریه انجمنه با فشلاقش که هزارخانی و قریه نیاوا

پیانه وقف نمودم بر حضرت شیخ زکریا الشاذلی الحنفی الملقب بـ کمال الدین و اولاده و احفاده علی السویة الی یوم الیامه ۰ واته : من که (محمد سعید به گی احمد به گی پایگه لای) م مولکی به میراث پوھاتو و می خزم که بریشی به له (هدجته) و فسلاخه که که (هزارخانی) دینی (پایا) به ، و مقدم کردن لمسه ر (شیخ زکریا الشاذلی الحنفی) که لطفی (کمال الدین) وه لمسه مثال و مثاله زاکانی و مکیشک تا پوئزی
پیامه ۰

هیچ تاگداری به کم نی به لهود که (بیربیونس) دینی (هنجیران)ی جیزن تاوهان کردوه بهود ۰ بدایم نهودندم تاگا لقی به کدوا له تاخیری قورناینکی دستنووسی خزیمه نو و سیویه : ۰ وقت قربة الجیران علی اولادی و احفادی لا هرنا ولا مشوش ، وقنا لا بیاع ولا بویجر ولا بیوهب ولا بیندر ، وهم یصرفوون المانع علی انفسهم وورادهم وطلبهم وفترالهم ۰ الواقع الانیم یونس بن زکریا الخالدی الشاذلی الحنفی ۰ دینا قبل ما انک انت السبع العلیم ۰ واته دینی (هنجیران) م وقف کرد لمسه مثال و مثاله زاکانم ، نه به پریکوبینکی و نویجه تا لوزی^(۱) به و مقتنیکی و که نه پفر و شتری و نه بدربی به کری و نه پهختسری و نه نهدز برکری ، و م قازانجه که خدرج یکمن بتو خزیان و میوانیان و فهفیان و هزاریان ۰ وقف کردی گونه هبار (یونس) کوپی (زکریا الخالدی الشاذلی الحنفی) ۰ خواهی لیمان بعدهند کهی ، هدر تقوی تاگدارو پیشه دی ۰

(۱) مه یه است له و مقتنی پریکوبینک (مرتب) نهودیه ماله که وقف یکری لمسه مثالی که سیک ، وه پاش مردی هم وویان بجهن بتو مثالی نهواند هدر به وجہ شنه برو ۰ و مقتنی تا لوز (مشوش) یش نهودیه بـ سی و مجهی پاشه وه بن بار له و مجهی پیشنه و می خزم کهی نه به پریکوبینکی و نه به تا لوزی یش نهودیه چون به که بن بتو هدر که سیان که بزی ۰

- و درگیر -

منالله کانی (شیخ زکریا)

(شیخ زکریا) دوائزه کوپی بوده . به کسدم (شیخ نعمت اللهی ولی) دویم (بایا علی) که له (کاکوزه کدریا) به . سیهم (شیخ حسین سوور کهول) . چوارم (شیخ محمد شریف) ای مهشیدهور به (شیخ شهزاده) . پنجم (بیر یونسی هنجیران) . ششم (امیر ظاهري که لأن) . هدهم (بایه شیخی بیساران) . هشتم (امیر منوکل) ای مشهودهور به (بیر نمهوه که لی گلیان) . نهم (شیخ عطار) که کوبیعی (بایا ذوالون) دو له (ومهته) به . ددهم (شیخ یوسفه شله) کدوا له ذوقی (سوور کهول) و بینی ثابتین (سعوزمیوش) . پازدهم (بیر محمد امین) که تهییش هدر لعو دو له دایشه و شویسه کهی بیتا بینی ثابتین (بیتل) . دوازدهم (بیر محمد) که له (کاکوزه کدریا) به و هدر به منالی له حلقه دیگر اثاگری تین بدار بوده و سوتاوه سوتواده .

(شیخ نعمت اللهی ولی) بیش سیم کوپی بوده : (شیخ محمد سادق) و (شیخ عبدالرؤوف) و (شیخ عبدالحافظ) .

(بیر یونسی هنجیران) بیش زانه کهی کجی سولطانی یسلام بوده ، وه بیه کوپی بوده : (شیخ اسماعیل) و (شیخ موسی) و (شیخ عیسی) . به لأنم (شیخ موسی) بیان کمی لئنه کدو توه نمهوه . (شیخ اسماعیل) بیان (شیخ ابراهیم) و (شیخ اسحاق) ای بوده . (شیخ اسحاق) بدره دومی زن بیش مردووه . (شیخ ابراهیم) بیش با پیرهی شیخه کانی (هنجیران) . فسیه ذوقه مشهودهور نموده (سوئیی) کان نموده (شیخ عیسی) ان ، کدواهه (بدی صحیح النبی حسین) ان . (شیخ حسن) ای کوپی (شیخ زکریا) بیش (بایا مراد) ای بوده ، (بایا مراد) بیش (شیخ ابویکر) و (شیخ ابراهیم) ای بوده . منالله کانی تری (شیخ زکریا) کدیان لئنه کدو نموده .

پاسی ههندی له برادره کانی (شیخ زکریا)

(شیخ زکریا) برادری فتوحه بوده و با به کوچه پاسی ههندی اس
ناداره کایان نه کهین :

یه کم (شیخ عبدالحقی شاره زوری) که له همو و علیمه
به ناو راگ بوده و دووه هم (شیخ عبدالغفاری هورامی) که له علیمه
هشکر او نهیس دا تانه بوده و بنهجه کهی له شاهده هاتونه و (ده کا
شیخان) دا نادان کردوه تهوده و بتویه به ناوچه نه تین (شامی یان) .
نه سه بی نهم بیاوه نه گاته و سه ر حفظه تی (معاویه) و من به چاوی خقوم
شیخه دهی نهم نه سه بیم دیوه که (شیخ محمد مردوخ) ای بایرده گوریان
نووسیو یده وه . گلچی له مسالنه دهی دوایدا ههندیکان نه یان و تیمه
سیدین و بدالم له هیچ (حسن الاصاب) نکدا نه بین او و ههندیکیان خوبیان
به (خالدی) نه زان . نه وهی که بیشیان یتکرا و توویانه و له کیمه کانی
و هچشونابدا نووسراوه و بین ازمه نه وه که له بنه ماله (بنی ایمه) ن و له
و هچه حفظه تی (معاویه) ای کوپی (ابوسفیان) ای کوپی (حرب) ان .

شیوه (عبدالله صمد) که چهند گهشته کردوه و قبری چهند
جتوه زایاری بوده و له نهنجاما تدریفه تی له سه ر ده می حفظه تی .
شیخدا و در گرتوه و پاشان له پاسی و هچه (بیر خدر) دا پاسی نه کهین .
جواردم (ملا محمودی مدراگه بی) که نه گاته و سه ر (سلطان
سیدعل) کوپه زای (سلطان ابراهیم) ای کوپه زای (امام موسی) . ششم
بیر ابراهیم سدوا و ایمه که پاشان دز بوده و گرد او و تهوده ههندیکی
خوبند و بوده به بیر نکی تهوا و .

حدوتهم (ملا یعقوب جان) ای یه کم که له نه وهی (بیر خدر) و پایری



بیوپری به کانه + هدستم (با با بچای بالرنججه می) + پوچمه نتی خواهان
لختی +

(شیخ زکریا) آنه ۷۷۵ هجری بد شهید کراودو ، هدر لسو
شویته که تبا شهید کرا که نهیونگه که که (کاکن زه که ریا) دا ، که بیک
له سارووی مادر قادی (شیخ خالد) اوه نیزراودو پستانش فبر که
زیارتگاهیه +

باسی (شاه نعمت الله ولی)

له کرمان لهدایت بروووو ، له همزرده سالیدا خوتیندنی تهواو کردوووو ،
نا نهمه نی گدبوه ته چل ساله ده به فرمائی باوکی له ناو بدرده لانه کاتی
سارووی (که نده) دا خهربیکی حلدووه پی پاشت کشان برووو + هدر بیهش
نهو شویته ناونراوه (جله خانه) + پلاش مدرگی باوکی دیتی نه گدر
له شویته خویا بیتیه وو ، بر اکسایی برمهویان ناین + له بدر شهود چوو بتو
یه غداو لهوئی کجی (شیخ شرف الدین) کوپه زانی سوزره نی (غدوت) ای
مازو کردو (شیخ محمد صادق) ای لی بود + و له تویوم چوو بتو شاهو
جبازو یه معن و میصر و هندوستان و لهویو چووو ماهاو و کرمان ، وه
لهوئی (شیخ عبدالحافظ) ای بود + هدر لهوئی (شیخ زکریا مهاجر) چوو
خرمه نی و ده سی کرد به ته دیقت و درگرتن + و که له علیمی تاشکراو
نهیتی دا به ته اوی بین گهیشت ، ناره زووی کرد که بگهیت ده بتو
کورده واری + (شاه نعمت الله) داوای له میری کرده دیتی ای (ست) ای
پدانی ، میری دی کهی دایدو ، نه میش بهختی ب (شیخ زکریا) +
زکریا) چوو نهودی و تا وفانی کرد تبا مایدو + قصه ای پاست نهودیه نام
(شیخ زکریا مهاجر) نه گهپت ده سار (خالدی کوپه معدان) +

(شاه نعمت الله) ماومنه که پیش کوچی دوایی خواری (شیخ محمد صادق) ای کوچی نازدموه بتو (کاکن زم کدریا) و (شیخ عبدالرؤوف) ای کوچی نازد بتو به غدا + شیخه کانی (کاکن زم کدریا) له و مجھی (شیخ محمد صادق) و سهیده کانی به غدا له و مجھی (شیخ عبدالرؤوف) ان + (شیخ عبدالحافظ) ای کوچی پاش و مفانی باو کی چوو بتو شبراز + نزوریه سهیدو خوطبه خواریه کانی شبراز له ندوی نهمن +

پاسی (شیخ محمد صادق) ای کوچی (شاه نعمت الله ولی)

له بدر گهودکوچی و پردوشتی بدر زی به (فاضل) نوبانگی دور کر دووه و (قاموس الاساب) بنکی داماده و دوو کوچی لئی به جنی ماوه + (شیخ عبدالله) و (شیخ اسماعیلی نازه گز) + قبری له (مسنونه نگین) + (شیخ عبدالله) ای کوچی بنه سال هیچ فسیه له کر دووه ، له بدر تهود به (صامت) بین ده گند نوبانگی دور کر دووه + بیتچ گذ له بشنی قبری (شیخ زکریا) ای بازده کهور مدیوه نیز راوه + تهنا کوچی بنکی بیوه کرمه ناوی (شیخ احمد) بیوه و له (کاکن زم کدریا) مر دووه و له گنوزستانی شیخا شاوراوه تهود +

پاسی (شیخ احمد) ای کوچی (شیخ عبدالله صامت)

نم ذاته (یحیی) حد منی له گهان خواری برد بتو سه قدری حججاز ، و لپاش حجج کردن و زیارتی مددیه له پرینگهی تمسنہ هانه و کهونه و که گهیسته (جام) منائیکان بیو نوبانیا (عبدالرحمن) + (شیخ احمد) حدوت سال له و ولاته (شیخ الاسلامی) یهتی کرد ، پاشان گوشمه که

بود و در (عبدالرحمن) ای کوپری له گهان خنی برد بتو مهدینه و دهی کسرد
به بین خونینی تا نهادنی کرد . (شیخ احمد) له مهدینه کنچی دوابی کرد و
(شیخ عبدالرحمن) ای کوپری هانه و بتو (کاکز زه که ریا) .

باسی (شیخ عبدالرحمن) ای کوپری (شیخ احمد)

له قبیل هدره مشهوری (در کن الدین) و لسه شیردا به خنی نهانی
(سید) . کشیز روزی دانلوه کشیکی (فرض و سنت) ای به فارسی نویسیده ،
به هدایت و نمایه پیشنهاد که میدتی :

حمد بی حد خلایی یکارا

آنکه ~~یکارا~~ دادو عقل و دین مارا

پیچ کوپری بوده (شیخ احمد) که مشهوره به (باشدیخ) ، و
(شیخ رحمة الله) و (شیخ باسین) و (شیخ یوسف) و (شیخ شمس الدین) .
(سلیمان به گی باه) کوپری زای نهم (شیخ رحمة الله) بیده و له قبیل
(اختیار الدین) . (شیخ عبدالرحمن) ای باو کشیز سریاکی (سلیمان به گت) .
هدر له قبیل (اختیار الدین) بوده .

باسی (شیخ یوسف) ای کوپری (شیخ عبدالرحمن)

یاونیکی زالو گوردو زانا بوده . له گهان (اطنی) به کان جه نگیو و
هزاندوونی . پزو و سیش له خنه نی چازه ز بایجانه و هاتیوونه سر تیزان و
پاسه ریا زال بیو بیوون ، (شیخ یوسف) دو و هزار کهنسی خنی کرده و
نهوناومشی گرنده .

به کیاک له ناموزگاری به کانی نهمه به : یادشا نهین به دادو دهیں و

دههنه بین ، ناخنک له تار چدورو ستمی هاوادیان لی هدل نهمن و دوزمن
 زال نهیت پهسر و لانه که با سرگرد دیش سربراتی نهونی تا
 پاریز گاری کل و لات و ناموسی خلکیان بین بکا ، چونکه لان
 پشتاینکه که نهین هممو و دایشتووه کاتی و مک من ل کوتبا بین بگندو
 پهروهه زده بین . گهته کردن و هتلچوونی خه لک به تارو همداوی نه
 پیشانه به . گهیش به عزی بر ابه نی تایین و به کیه تی و تریکی بهوه ل
 بهک نهتوانی بزی . هدر کس که دوزمن بین به ناموسی به کلک لم
 گله ، دوزمنی هممو و یعنی . کهوانه کمسن نپاک بین له گل کل ، نایاکه
 له گل دایلک و براو به لکو خوشی . نهین په عیه تیش به گوئی فدرماندار
 پکاو خدربکی کلکو کاسپی بین ، نه گیتا لات نه که وی . ولات که گارو
 پیشه تی نهبوو ، نهاین به عقی بین دمه لانی و سود کی خه لکه کهی .
 کهوانه پیشه نه گهر پیشه جل و بدر گو دروست کردنی کلدوبیلی
 چه نگه ، نهود بتو شمازی گردن و زال بروونه . و نه گهر پیشه جو و تاری ،
 نهود بتو ماهه و دیه ، و نه گهر پیشه بارگایی به ، نهود بـ
 دمه لانداری به . و نه گهر پاخدوایی به ، نهود بـ تریانی خوش و
 کامه راهه . پنک ای گل پیوستیان بعد پیشایه همه به ، و بدر لـ هممو
 نه عانه پیوستیان به زاست خوینده و اری به ، چونکه به بین زاست و
 خوینده و اری هیچ دسکیر نابین . زاستیش دووجووه : زاستی خوابی
 زاستی دنیابی که بـ سراون بـ یه کدوه . کـهوانه بـ داشا نهین لهـ دشـا فـدرـمانـی
 خوینـده و اـرـی بـ دـاـ تـاـ کـارـوـ بـارـیـ دـبـنـ وـ دـبـیـاـ پـنـکـ وـنـکـ بـینـ . وـ نـهـینـ
 لهـ دـشـکـرـهـ کـهـیـ بـهـ نـازـوـ بـهـ نـعـمـتـ پـهـ روـهـ زـدـهـ بـکـاـ تـاـ بـهـ دـلـسـوـزـیـ خـرـمـتـیـ بـکـنـ .
 وـ نـهـینـ پـهـ عـهـتـ گـوـئـ پـایـهـ لـ بـنـ بـتـ قـهـرـمـانـیـ بـاـدـشـایـ نـیـسـلاـمـ تـاـ دـوزـمـنـ زـالـ
 بـینـ بـهـ سـرـیـاـ .

(شیخ بوسف) ، (شیخ رشد) و (شیخ محمود) و دو کجی بوده .

باسی (شیخ محمود)ی کورپی (شیخ یوسف)

له قبی (شجاع الدین) ، بیاویکی گوره و نخوارس و ، له سر
نوریقه تی نه قشنه ندی بوروه ، فارمهانیکی نازا بوروه له نه زادا ، کاتیک که
جنلیکی توڑک به فیشی پروس شاری پرمیشان داگیر کرد (شیخ محمود)
به دو و سعد کمه وه چوو بتو جه نگ کردن لعذیزان ، وه وای به زاندن تا دیا
دانیاه و مک پاڑ بیگنیز ندوه ، له گپ آن دویدا زده ریان دایم و مرد ، ثم
دانه بیتچ کورپی لئن بمحی مساوه (شیخ محمد) و (شیخ حیدر) و (شیخ
لطاب الله) و (شیخ موسی) و (شیخ احمد) ، (شیخ موسی) باز یه ک کورپی
له باش بمحی ماؤه که ناوی (شیخ رضا) بوروه .

باسی (شیخ رضا)ی کورپی (شیخ موسی)

له قبی (معین الدین) بوروه ، پراشدت کیش و گوشه گیر بوروه .
ذانیه کی گوره مش بوروه ، تیجازه هی مغلایه تی لای (ابن حجر العسکری)
و در گر تووه ، نه ممش و نه می تیجازه نامه که یه تی :
« الحمد لله رب العالمين ، رب اذا اراد بعد خیر افقهه في الدين والهه
رشده ، والصلوة والسلام على سيدنا محمد الذي لا ينفي بعده ، وعلى آله
وصحبه وآياته وحزمته ، أما بعد فيقول راجي عن ربه الاكبر احمد بن حجر ،
لا تدرس عندنا افضل سادة الحسينين الشیخ رضا الكردي الاكابر ذكره
تحاجه المسجد الحرام مدة مديدة وقرأ كتاباً عديدة حتى بلغ بفضل الله حدا
النهاية ف ساع له ان يتمكن على سجادة التدرس للهداية ، فلما زاته ان يدرس ،
والله هو المعين ، وبه نستعين ، وصل الله على سيد المرسلين ، وعلى آله
واصحابه اجمعين ، وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين ،
وانه : سویاس بت خودای یهروه رده کوری همو و عالم ، ندو خواهی که

نه که در چاکه‌ی به ندویه کنی خوی بی شاره‌زای نه کا له کاروباری تایین داو ،
 نه قل نه خانه میشکیوه و درودیش لهو خهدرزه‌تی محمدده‌ی که پاش نه
 نینه‌به زینکی تر ناید ، و له یاران و کمس و کارو دسته دایه‌ردی و پاش
 نهم سویاس و درووده ، منی نه ماکاری لئی بیوردنی خواه گهوره که
 (احمد)ی کوپی (حجر)م نه ایم به هنری نه ووه که گهوره ترین سیده
 حمه‌نی به کان (شیخ رضا)ی کوردی کاکوزه کسازیانی ملوه‌یه کنی زور
 نه پال مزگهوتی (حرام)دا درسی لئی و در گرین و کنکی نزوری خویند ،
 نه ایه سایه‌ی خواوه دوابی به خویندن هیتاو وای لنه‌هات که بتوانی لمسه
 بدرمانی شرس و تهدود دایشی و پی به دتی بی خلک بکا ، میش پیگام دا
 که درس پلته‌وهه و هر خوا خوی یارمه‌تی ده در و یارمه‌یمان لدو
 نه ون و درودیش له شای نینه‌به ران بی و له یاران و کمس و کاری
 موسویانی دواونه‌مان سویاس و سایشی خواه هر دو عالمه

نهم (شیخ رضا)یه کنکی گرایه‌های داناهه له پوششی تهاریش‌تی
 نه قبه‌ندی و قادری و شاذلی و رفاقتی و کبری و خلوتی و لوانی و چهنتی دا
 وه ناوی لنه ناوی (سلط الممالک) ، نهم ذاته نه تنها (شیخ رضی الدین)ی
 له پاش به جنی ماؤه .

باسی پیری گهوره (شیخ شهاب الدین)ی

کوپی (شیخ رضی الدین)

نهم ذاته له سه قله سائی با له سدر دمی باو کی خوبیسته نه و او
 کر دووه وه له پست و دوو سائی دا دمی کر دووه به پینکا پیشان دانی
 موسویانه‌مان لمسه پی و شوبنی تهاریش‌تی نه قبه‌ندی و پوششی بدرزی
 دینی و دیباچی نهم ذاته لای همموو کس به ناویانگه و مه‌ولانا (عبدالرحمان)

باشهيي) کۆمەله شىميرىكى وەك دوپۇچى بەفارسى ھۆنۈۋەتەوە لە تەغىرىف
کوردىغا .

كايىكىش كە لەشكىرى عەجمەم ھانەسەر (مەرىيوان) و (كاڭتو
زە كەرىبا) يان تالان كرد ، تەو پىتىچ بەمۇۋەشىان بىردى كە بەدۇغانى حەزىزەنى
(شىخ زىكربا) وەختى خۇزى ساقە كە يان بۇوبۇو بە شىووشىنى نەلاؤ ،
قۇزاخە كە يان بە لېرىدۇ ، تۆۋە كە يان بە مەوازىي و ، بەمۇۋە كە يان بە ئىپۇ ، وە
يانشان شىخ قەرمۇبۇرى ئەمە گەنجى فېرەعەونىي بەو ، لۆكە كە بۇ تىسە
چاتىرەو ، بۇوبۇونەوە بە بەمۇۋ ، پىتىچ دەنكىيان نەپىن كە (بىي بىي نەراك) ئى
خېزىرى داۋىتى بەسەر بانا گۈنۈو ، وە ھەرۈمەك خۇيان مانەوە نەبۇونەوە
بە لۆكە ۰۰ (شىخ شەباب الدین) بەنیازى دوغانى شەپ لەو عەجىھەمانە ، ئەم
شەش شىعەمى دانا :

(بىر بىقىس) ھانا ۰۰ (بىر بىلاس) ھانا

مەزلىومان دايىم لاي توشەن ھالا
نەپىرمە ئەكىرم شاهىي مەردانى
قۇزەند دەل بەند (شىخ زىكربا) ئى
پەي واپەمەندان عەجىھەب دەرپانى
چۈن شىئىر كەمبن حازار مەيدانى
پىتىقام سوڭكان باباى ئەكىرمەت
بە شەپقۇل كېن قەلپ قۇلۇزومت
بىستان جە لەشكىرى عەجمەم بىن ئەندىشىش
تىمازى يەكتى بشىز وەجائى وېش
(شەباب) ھەرجى ھەن ، نەسل (رسول) ھەن
ذوقۇچى يەئى ملاھىر (علۇي) و (بىنول) ھەن ۰۰

دو قی تبا نی به ، تا له شکره که گه بسته نزیکی (هنچیران) ،
دو و هزار کمسیان به زه جیری مردن .. هزار کمسینکیان ماسوو ،
نه واپس له گدیر آن و دا مردن ..

ثوم شیر اندش هی (شیخ شهاب الدین) ان + کایتک که بقی به که مبار
که بشتوهه هه هزار قدری بروزی بایدی (صل الله علیه وسلم) ، به زمانی
(گزراي) و توونی :

جه مایودم زیعن ، یاران ، (تعالی) سونی پرمیانی
مه لایک یا پوریز ادهن ، موشه ککال شکلی یستانی
په دهیش چون بهدی پهیضا ، دوو نه برؤشن نه فتنی (سم الله)
دوو دیدهش نه رکھی شه علا ، (وممازاغ البصر) خوانی
به عارض می شعلی طووره دن ، به بالا شدمی گافوره دن
جه بیش معطله عی نووره دن ، پهاری نه فواجی نووره دن
به گونا یوسنی چاههن ، به خله خضره دن ، به پرخ ما هدن
به لوب عیایی مهی حاههن . مه خشونتی حبیانی
په دندان شه ککرو قهندو ، به بالا شتوخی دلبه ندهن
هه زار دلی یهیش نه رامه ندهن به گئن چون پیر گه نعاني
جه دو فته رخانه بی شاهی بش هه زاران صدد هه زار اند
نی بدن مهیلش جه کس په رسو غرافی با خور اسانی
دوو میشکین قدوسی نه برؤشن ، په دوایی دلبه دی بش دو شدن
(شهاب) ش پهی سیاپیزه نه ، خودا و بتوش به ٹاسانی ..

باسی نهواندی به ده سی پیر قزی ختوی خهرقهی له به رکردوون و کردوونی به خهلهی

نهوانه نهوده دو نو که سن • نهم چهند که سه یان کهوا ناویان نه عتین له زانستی تانکراو نهتی دا ندواو بروون ، وه له زور بدهی زاسته کاتا کنیان نو و سیوه : (سید ابراهیم) • (شیخ محمدی شیرزاد) • (شیخ کریمی بدر زنجیری) • (سید عبداللهی ههورامی) • (سید فتح اللهی موسوی) • من خروم • (سید مصطفیی نهری) • (شیخ عبدالرحمانی مردقچی) • (شیخ رسول قدره داغی) • (سید شمامهی باجنگی) • (شیخ محمد الباری البغدادی) • (شیخ ابراهیم خوی خوپری) • (خهلهه پوسته می خهوانشی) • (شیخ مصطفیی نه خته بی) • (سید محمد مولانی) نه مؤزای ختوی • (سید بازی بدی سابلانی) • (سید احمدی کوپی ملا موسی نهوده که آنی) • (سید ملا حمزه دو و پیزه بی) • (شیخ حسین أبو العالی موسوی) • (شیخ أبو یوسف غلطانی میری) • (شیخ محمد زاهدی زهلهوی) • (شیخ محمدی دربوانی) • (سید هیئت اللهی تائشی) • (شیخ عبدالجیدی داغستانی) • (شیخ موسی کهبلانی) • (سید مولانا رجب الدین ناوه گوزی) • (شیخ امامی ملہ بی) • (شیخ محمدی خانه گابی) • (شیخ محمودی خانه قیسی) • (شیخ عبدالرحیم حافظی دیار به کری) • (شیخ سندی سنووسی) • (شیخ عبدالله قبادی کوپی شیخ محمدی کوپی شیخ احمدی کوپی شیخ محمدی کوپی شیخ احمد شهاب الرمل) • (سید احمد زینی المکی) • (سید عبدالله الجلیل المدنی) • (سید صلاح الحمامی) •

به لام نهوانی تربان دهینکی و ایان نه بدهه له ملاهه تی دا ۰۰

له دوايي بي هيتاناني نهم باسهدا

(ملا حمزه دو و نيزمبي) کويه زاي (سليمان به گكي بانه يي) بود .
 (سليمان به گ) يش له کويه زاي (شيخ عبدالرحمن رکن الدین) .
 گهوانه به گيشه له سه يده حسنه به گهوده کاپي (کاکه زه کارها) .
 به گ (اي بايرى سليمان به گ) اي کويه (شيخ رحمت الله) اي کويه
 (ملا حمزه) کويه (عاس به گ) اي کويه (شيخ عومدار) يش
 (شيخ عبدالرحمن) .
 (ملا حمزه) اي (کتسومدار = کتسومدار)
 کويه زاي ندو (ملا حمزه) به گ .
 ندوش که هنهندی له (اختیار الدین) به کان
 نهان تیميش له گه قل ندوان به گ و مجهبین ، قمه به کي هیچ بیوچه و
 لئان باز تیکچووه ، به هقی ندوه و که دوو (سليمان به گ) ناو له (بانه) دا
 بون ، و (شيخ عبدالرحمن) يش پیج له قهی بورو (سور الدین) او
 (عیاد الدین) او (اختیار الدین) او (رکن الدین)^(۱) .
 پیش ايش (شيخ رحمت الله) يش له قهی (اختیار الدین) بسووه .
 ندوشی له پیش بیان (سليمان به گ) ناو (اختیار الدین) بان بورو ،
 که دوونه ندو گرداووه .
 تمه له که کل آیونه ندوه ، گه شتوونه ته
 نمهی و نمان و قمه تمه پاته .
 (سليمان به گ) جونکه حوكمی
 به دهسته بورو ندوست نهيدت له (سید) به ولاوه به کمس بورو تری
 (به گ) .
 بـ لـ اـمـ بـ قـیـ نـجـوـسـدـرـ لـهـ (نـذـکـرـةـ النـبـ) اي
 پـادـنـانـ بهـ کـاـپـيـ هـدـرـ نـمـهـ نـدـهـ نـهـانـ :ـ اـمـ اـخـتـیـارـ الدـینـونـ ،ـ فـرـیـقـانـ
 کـلاـعـهـ مـنـ الـاسـابـادـ ،ـ وـانـهـ :ـ (ـ اـخـتـیـارـ الدـینـیـ)ـ بهـ کـانـ دـوـوـ بـعـثـنـهـ
 هـرـ دـوـ کـیـانـ سـهـ بـدـنـ .ـ بـهـ لـامـ بـوـونـ نـهـ کـرـدـوـهـ نـهـوـهـ لـهـ چـ لـتـکـنـ .ـ لـهـ

(۱) فارسی به کمی نام گفته له قهی پیش بیان بیووه .
 لهدوسی پیرووس پیرویوه .
 یا (پیش) نی یاد (چوار) او - وهرگیر .

(قاموس الانساب)ی (شیخ رضا معین الدین) بشدای سنه شیخ خوی
 نووسراوه + فقه احمد نامی کوناقد مشهور به (گردد) بشه زبان عربی
 سخن میگفت به مدرسه ما آمد + عنوان میکرد از سادات بندادم و از
 اولاد شیخ عبدالرؤوف شیخ نعمت الله ولی میاشم + مدتنی شست + پس
 به طولیله او را مان نقل کرد + در آنجا بعذار مدهای مشهور به (غزالی)
 شد + نسبات تأهل کرد یا نه + واته: (فقه احمد) ناویگنی کورته به
 که بین بانهوت (گردد) و به عذرمنی قسمی نه کرد ، همانه فوتابخانه کسی
 تنه + خوی له سهیده کانی به غذا نهادیه قلهلم و نهیوت له نهودی (شیخ
 عبدالرؤوف)ی کوپی (شیخ نعمت الله ولی)م + ماویدهک مایهوده پاشان
 جزو بتو (نهوبله)ی (نهوراما) ۰ ۰ پاش ماویدهک ناویانگی دهد کرد به
 (غزالی) + پیش نازانم زنی هیتا یا نه ؟

میش نهائیم : بزم دور که ووت که زنی هیاوه و وجہی
 لئ کدو توهه و هسر لمهی بش مردووه و د له سه قدری حیجاتما
 کو نلیمهوه لمهه گه تاخو پاشی نه گرد یا نه و زانیم گوپی
 (شیخ محمد)ی کوپی (شیخ عبدالاحد)ی کوپی (عبدالواحد)ی کوپی
 (محمود)ی کوپی (عبدالقصد)ی کوپی (علی)ی کوپی (عبدالرؤوف)ی
 کوپی (شاه نعمت الله ولی) کوپی (شیخ ذکریا کمال الدین)ی کاکنی
 زه که ربابی به ، که واته (سیدی حسنی) به .

پهشی دو و هم

سیده حسینی یه کانی کوردهواری

پاسی دانہری ٹھم کتبیہ

من خوّم که دانه‌ری نهم کنیم (سید عبدالصمد) ای کوپی (سید
شیخ صالح) ای کوپی (سید مرادی علامه‌ی نهیا بی‌بودری) ای کوپی
(شیخ ابو صالح صلاح الدین) ای کوپی (سید شیخ احمد) ای کوپی
(سید شیخ محمد) ای کوپی (شیخ امیر شریف) ای کوپی (شیخ امیر کامل) ای
کوپی (شیخ سید عبدالله) ای کوپی (سید شیخ امیر علی) ای کوپی
(امیر محمد) ای کوپی (سید امیر شریف العلامه) ای کوپی (سید شیخ
امیر محمد) ای کوپی (امیر حمزه) ای کوپی (شیخ سید امیر کلال) ای
کوپی (امیر حمزه) ای کوپی (خواجه شاه احمد) ای کوپی (امیر داود) ای
کوپی (سید ولی الدین) ای کوپی (سید عبدالحق) ای کوپی (سید
عبدالله) ای کوپی (سلطان رضا) ای کوپی (سلطان جبار) ای کوپی
(سلطان جعفر) ای کوپی (امام علی النقی) ای کوپی (امام محمد النقی) ای
کوپی (امام رضا) ای کوپی (امام جعفر الصادق) ای کوپی (امام محمد
الباقر) ای کوپی (امام زین العابدین) ای کوپی (امام حسین) ای کوپی
هزاره‌تی (خلیل) *

یه کم کم له بندجه‌ما که هاتووه‌ته ناو گورده‌وه (سید شنخ صالح) ای
باوکمه که چووه‌ته دئی‌ی (جهدان) او له باشا هاتووه‌ته دئی‌ی (نوودار) و
کپربه‌تی و ، له ته‌نجاما تووشی ثدو دردی‌سدري و ناخوشی به هان که
پیشان پلسم کرد .

باسی (پیر خدری شاهق) و وچه کانی

(شیخ محمد ظهیر الدین) ای مشهور به (پیر خدر - حضر) کوپی
 (سید محمود المدنی) کوپی (شیخ جعفر) ای کوپی (شیخ حسین) ای کوپی
 (سید محمود الیتبوعی العاصم) ای کوپی (سید رحمت الله) ای کوپی
 (شیخ موسی الداعی الى الله) ای کوپی (شیخ حسین الصامت) ای کوپی
 (سید هلال) ای کوپی (سید محمد الخلف) ای کوپی (شیخ منهال) ای
 کوپی (سید ماجد) ای کوپی (سید عبد الرحمن) ای کوپی (سید فام) ای
 کوپی (شیخ ادریس) ای کوپی (سلطان جعفر) ای کوپی (امام علی
 النقی) بشه .

(پیر خدر) له یتیح له کوپه کایه وه و مجده لئن که دن تووه نهوده ، وه
 خوی له مه دینه وه هاتووه بو کورد واری . وه له ناو کوردا و مجده
 نهوده له هی هدموو سیده کانی تر زورتره .

نهم ذاته بدهوی دهس بدردار برویه وه له دیبا لسه قیس (زاده) ای
 و دلگر تووه ، وه بقیه بینی و تراوه (ظهیر الدین) جونکه زور یشته ثابینی
 گر تووه . وه له بدر شده که له سه رچاوه (شاهق) کی له نستانا بو
 مانگا که کی بو واوه ، مشهور بووه به (پیر حضر = پیر خدر) . یه که مین
 گرس له ناو کوردا له جیانی (شیخ) بین بان و تووه (پیر) نهوده بووه .
 کرامه تی زوری لئن نه گیر نهوده . یه کیان نهوده که له مه دینه وه هاته
 کورد واری له (بایگه لان) دایه زی که نهود کاته یا یه هتی میری بووه .
 (فاضی محمد نجیب) ای فاضی (بایگه لان) ، به فدرمانی (ای پیر مقرب الدین)
 که جتن شبنی (نه نگیانو) برو له ویا ، له که لیا که وته مله جری ۰۰ وه
 له نه تجااما له کیوی (شادتو) که نهوسا بین بان شدوت (گندیده ویه) نستائیک
 به ندیان گرد . که له ناوه پر استی به هارا چوونه سه دری دی بان ساغ و سالمه و
 له سه ر کانی اویک دایشتووه ، که بستا بینی نه این (کانیی پیر خدر) ،

خواهیکی خواهدستی به ، هبایانه و نهادنیکا که بین بانه و نهاد (سل
 الارض) خسته نهاده است ناگزینکی تیز و گدوده و پاش حفظه بدک
 دریان هدر چوار دهوری نووزه ۰۰ له ومهه نهاد شویه بان ناونا (تل النور)
 که بیستا به کوزدی بینی نهائی (نهل نور) ۰ پاشان (امیر مقرب الدین)
 دیجی (قوتلوغ ناوا) ^(۱) له ناوچه (کرمورگ) بتو کپی که سووده کمی
 بهم جزویه : لایه کی کیوی (قبری قبروز) ۰ لایه کی نری (بزرده
 چوین) ۰ لایه کی نری (سدر ددهه پنداد) ۰ لایه کی نری (بازووی
 سورته) ۰ وه نهاد دیجیه و مقف کرد لسدر خوی و منال و متأله زای ۰۰
 نا (بیر خدر) خوی مابوو دی که هدر ناوی (قوتلوغ ناوا) بود ۰ له پوزنی
 مردنی (بیر خدر) دا خوا کوینکی دایه ناویان (امحمد) و لطفی (بیر خدران) بان
 دایه ۰ دینکش لعوه و ناونرا (بیر خدران) ۰ کداهه (نهلف و نوون) کمی
 هی (سته) به ۰ (قبروز) پیش ناوی و لاخه کمی (بیر خدر) که تیترنیکی
 شنی بیر قوزه پونگ بوده ۰ قبری (قبروز) به سدر کیونکه ومهیه
 له بیشی دیجی (بیر خدران) بود ۰ و فشارخه کمی دیجی (هلیر ناوا) به
 که دیجیه ک بوده به ناوی (بوقاخانه) وه نیتا گویند راهه نهاده بتو
 ناویله که ۰۰ (سدردهه پنداد) پیش کیونکه له بیوان دوئی (شایده) و
 (چوین) دا نیتا بینی نهائی (سدردهه) ۰ (بازووی سورته) پیش که
 سدره کمی نه گاهه (بوقاخانه) ۰ نیتا بینی نهائی (فلهنده و خان) جونکه
 (سورته) پیوردووی (فلهنده خان) ناونک بوده ۰ له هسته کیا
 بهم جزویه مان دیوه و زانیان و ایان لیک داومه وه ۰

نهادهش و مقف نامه کمی (قوتلوغ ناوا) و مک لای (بیر محمد) ایش
 سه فاختانه بی) دیوه : ۰ بندده در گاه احمد مقرب الدین الحنی ، ملك

(۱) له (نور الانوار) که دا نور سراوه (قوتلوغ ناوا - قتلوغ آباد) ۰
 و مک لای

اندانی خود که قتلخ آباد است وقف نمودم بر ابن عمن الشیخ محمد
 شهید الدین ابی عبداللّه ییر خضر الرضوی الحسینی ، پس بر اولادو
 احفاد او علی السویة و تولیه اش را باو سردم تا حیات دارد ، بده
 بازش اولادش از آنها بی که حاضر آنجا باشد ، و سپارتر خدمتگزاری
 بوراد و علما و شرفاء و فقراء داشته باشند . وانا اتفاق الامم
 احمد مقرب الدین الحسینی . و واته : منی به نسدهی یسیزدوز گا
 (احمد مقرب الدین الحسینی) مولکی تاوهان کراوهی خونم که
 (نو تلوغ تاوا) به وقفم کرد لمسه رامزای خونم (شیخ محمد ظهیر الدین
 ابو عبداللّه ییر خضری رضوی حسینی ، و باش شهو لمسه کویی و
 کویی زاکانی و مک یه ک ، و مافق سرپرستی کردیم دایمه دهس خوی
 تا ماوه لهدیادا ، و باش شهو بدهم دیندارترین و دیازترینی مثاله کانی
 هدر کسان له وشویه دا ماین و ، خزمتی بق میوان و زانیان و هدردان و
 قورکان خویستان و هدرگان زورتر بین . منی وقف کسری گو تاهار :
 (احمد مقرب الدین الحسینی) .

له تو سخنه کی کتی (سراج العریق) دا دیم نووسرا بیو :
 * بصورت اقطاع التسلیک باو دادو و قفسن بر اولاد و احفاد او نموده ،
 واته : به شیوه (اقطاع التسلیک^(۱)) داویه تی و وقفی کرد و لمسه
 مثال و مثاله زای . دیاره نمده هدلهی دهستی نووسه رمده کتیه کمه ،
 نه گیا (وقف) و (اقطاع التسلیک) ناکونه یه ک ،
 (ییر خضر) له دهشتی (زیوه) لای دئی (ییر خدران) بزرگ ، و له
 سایی خواوه تائیتساس باره گایی بروزی زیارتگای موسویانه .

(۱) اقطاع التسلیک : نهودیه میری پاریجه زموی یه کی مولکی (بیت
 المآل) ای موسویانه دایمی یکا بق که سیک . نیتر نهودیه پاریجه زموی یه کی
 بی مولکی شهروعنی نهودکه سه و نه توانن همه مو جوزه ته صدی و فیکی
 تیسا بکا .

بایاسی بلازو بونه وهی وهچهی (پیر خدر)

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ الْكِلَافُ إِذَا وَابَدَهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدٌ مِنْ يَحْمِدُهُ
وَرَبِّهَا وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ حَبِّهِ الَّذِي لَا نَبِيَ بَعْدَهُ وَعَلَىٰ أَهْلِهِ وَصَاحْبِ
وَجَنَدِهِ وَإِمَامِهِ فَيَقُولُ أَبُو بَكْرُ الْحَنْفِيُّ بْنُ هَدَیَتِ اللَّهِ الْبَرِّ خَضْرِيُّ : وَقَدْ
فَرَأَيْهُ (جُورُ) عَلَىٰ اُولَادِيْ فَأَوْلَادِيْ وَأَوْلَادِهِمْ وَاحْسَانِهِمْ لِيَصْرِفُوا
مِنْهُمْ عَلَىٰ اَنْشِئِهِمْ وَعَلَىٰ مَنْ عَلَيْهِمْ ثَنَتِهِ ، وَعَلَىٰ وَرَادِهِمْ وَطَلَابِهِمْ وَفَرَاءِهِ

السالحين والعلماء والصالحين . ربنا قبل منا آمين . وانه : بهراوى
 بخواهی که لعصره ناوه هفتاه همه موقت هدر هن خوبیتی .
 سوپاس بخواهی سوپاس کشی که همه شه سوپاس گوزار بن . درود دو
 حسانه و می گیانیش بتو نه خوش و بسته که پاش نه و بخوبیه زنگی ز
 نایت ، و بتو باران و کس و کارو بخیره و ای . پاش نهم سوپاس و
 درود دو سایه (ابو یکر الحسن) کوپی (هدایت اللہی پیر خدری) نهان
 و ادیتی (چوپی) م و مقت کرد لمسه مثال و مثاله زام و مثالانی نهوان و مجهی
 نه مانیش بتو نه و می بدره مه کهی خدرج بکهن بتو خوان و بتو هزار اسی
 گوزه رانی لمسه ریان بن . و بتو میوان و فرقی بان و بتو هزار اسی
 موسو لمانان و زانیان و بیاوچاکان . خواهی لیسان قه بیول بخه موی

نهم و مقت نامه دم له دوا لایه و می کشی (ربیض المخلود) دادیوه که
 لای (ملا علی) کی برادرم برو ، و نه بیوت نهم خته ختنی (ملا ابو یکر)
 خوبیتی .

(که لانی) بیش دیتی کفر راوی پاست و دروستی (ملا الیس) ،
 و بدهیتی نه قبالتیه که وا لای (شیخ ذکریا) کوپی زای ، نه بیش
 هدر و مقت دو ، میرات گره کانیش همه و بیان و نهانی . و مقت نامه کش
 نهم جوار شیعر میه :

أقول بعد الحمد والصلوة

على النبي وآلـ الـ هـداـة

وـقـتـ مـلـكـيـ قـرـيـةـ (ـكـهـلـانـیـ)

علـىـ بـنـیـ وـعـلـىـ بـنـانـیـ

نـهـمـ عـلـىـ الـأـوـلـادـ وـالـاحـفـادـ

علـىـ السـوـيـةـ بـلـاـ نـكـادـ

نَمْ صَلَاتَةُ اللَّهِ مَعَ سَلَامٍ
عَلِ الرَّسُولِ أَشْرَفِ الْأَئْمَاءِ

وانه : له باش سویاسی خواه درود بتو یتغمد و دسته و دایمه که پینگا یشناده ری خله لکن ، نه قیم دنی (که لائین) ای مولکی خوش و مقت کرد نه سر کور و کجم ، باش تهاویش نه سر مثال و مثاله زبان و مک یعنک و بین معلم جیری و معلم حمه تی خواه یتغمد بین و گیاتی بحیثیه و ...
 (ملاوردی که لائین) بش له نهودی نهوده .

(شیخ احمدی باینجو) کوچی (شیخ امیر محمدی سه بزه و آری) به له نهودی (بیر خدر) و خوشکهزای (ابراهیم سعین ^(۱)) .

(باینجویی به کان) له نهودی نهون . (باینجو) و حتی خوی شوینیکی جزو و بین تاو بروه و تاوی (نه لأسی) بروه ، برامیده به کرامه تیک که (شیخ احمد) یشانی داره ، بین بان به خشیوه . نهوش هدر لمویادا عالاکه کو تاوه یه زده و بند او فدموویسه تی : « با این چوب آب باید » و انه : با بهم داره تاو هه تقوی و ، ده س به چن چه نه داش گیه تاو لمویادا هه تقویوه . نهوده نهوشیته تاوتر اوه (با این چوب) او ورده ورده بروه بشه (باینجو) .

(چه باری به کانی گردیان) بش (بیر خدری) ان .

(خدر قهقهه منی گور گددر) بش له وانه .

(شانی شدنی به کان) بش له نهودی (سید قاضی خان) ان .

(۱) نه بن نام (ابراهیم سعین) اه نهود بین که قه بربی له دئ کسی به تاوی سقی بدوه به له نزیکی (گلری) و زیارتگای خله لکه .

(پارسانی یا نی یه کان) له نومی (سید شکراللهی پارسا) ن که
مهشهور بوروه به (کهول زهور) •

(مودی یه کان) و (قاره‌وابی یه کان) بش لهوان •

(شنخ ولی) بش که مهشهوره به (شنودلی) له (قاره‌وابی یه کان) دو ،
باوکی (کابل) ای بایری (کابلی یه کان) دو ، قدربری له (کورجی) به .
(ملا مراد) ای کوپی (ملا جامی چوپی) بش که له داده ای ای
زیاتا چووه (بازیان) ، له (چوتپی یه کان) •

(ناوه گوزی یه کان) بش لهوان •

(عبدالصمدی یه کان) نومی (عبدالصمد) ن . له سه ر دهستنی
حذره‌تی (شنخ زکریا کمال الدین) دا تدریجه‌تی و هر چه گرت ، بینی فرموده
پروآ حدوت سال له شیوی (فزلوو) سلووک بکا . چووه . پاش حدوت
ساله که دی یان درونده به چوار دوریا دایستونون . لئی یان بررسی : چون
به ته‌تها بین تاقه‌ت نه بروی ؟ و تی : توڑی بین نه چووه نهمانه بون به
تاوهلم . (شنخ زکریا) فرموده هیستا ماوته ، بین دمنگ به . من
وام نه زانی له گهال دارو بعد کمتوویه قسه . نهمانه گیان له بدن .
(عبدالصمد) گهایده شویه که خوشی . پاش ماءوه به که نازدیسان
یددوایا ، که هات چرا داینکیان له دیشی دانا (توجه) ای لئی بکا . (توجه) یکی
لئی کرد چراو چرا دانی گهه تین بردنا . پاش ماءوه کی تر دیسانده باشیان
کردده . شنخ بینی فرموده دیسان (توجه) له چرا اکه بکانده .
(توجه) یکی لئی کرد هه آنی گیرساند . شنخ فرموده برق واکردم به
(ابدال) او ناردي بتوشام که شویتی (ابدال) رکانه . پاشان له شامده هانده
بز نهم ولانه ، شنخ (فزلوو) ای بین سه‌ختنی و زنی هیتا . ناوه گهی لـ

(بیر الیاس) بش کوپی سینه‌می (بیر خدر) و قدری له (گله) به
لهمولاش پاسی له کدین .

سیده کانی (خانم گلای) (باشه) شن لوهاندن که کمس گوماتی لـه
سیده یعنی باندا نی به ، وله گلـل (یـش الله یـار) مـعـشـهـوـرـ بـهـ (بـیرـ
نهـ یـارـ - شـالـیـرـ) دـاـ لـهـ یـادـکـ وـدـجـهـنـ *

(علی) گوپی (محمد)ی مهشـهور به (بـخـرـاد)یش لـهـوانـه .
({بـخـرـادـی} - {بـخـرـادـی})یه کـانـ نـهـوـهـی نـهـونـه .

(سید مصطفی) ای مشهور به (پیر شهر باز) بشن له یه دهی (علی عربیش) بدو گومنایی له وده دا نی به . به لام چونکه من شاره زای نادوی همه مودو با پیره کایی له بودم ، له مهندد زیاتر نه نووسی . هدر که من بی سعدی زیاتر بزانی کشی (بحر الانسانی) کاکوزه که در بایی به کان) بخوینته دو .

پاسی (سید مصطفی) ای لاهقاب (پیش الله یار)
مهشهور و به (پیر شهریاری عریضی حسینی)

له دوادوازی سفرده می هدف زده تی غدوتدا بودو و «(غدوت) به شان و پائی
ده آزاده و مقدار معموره تی : «اخی مصلطفی رجل کامل و آن : (مصلطفی) ای
برام پیاوی کنی تهاده و نهم و له (پیش الله یاری هیندی) بدو لاوه کسی تر
نیم لاهق بهی تهبوه که یاشان له زمانی هدوز رامیدا بوده به (پیر شهریار) .
و امشهوره نهاده دونت کسی له زانستی ٹاشکراو نهیشی داین گیاند و دو و .
و مک پیساوه دوو کوچی بوده (حسن) و (رام) و (حسن) یا اسی
در گرد و و نازانین منانی لـه کوئی بون . (رام) یشان له زمانی
هدوز رامیدا بوده به (سید پوستم) . نهاده تا زمانی (سید علی) و (سید
محمودی نوبن) به (ستفی) به تاوبانگن .

پاسی سه یده کانی (بهرزنجه)

(شیخ عیسی) و (شیخ موسی) ای (بهرزنجه) لهو سه یده سه بعرزانه که
کهس گومانی له سه یده تی یاندا نی به + (بهرزنجه بی به کان) همبو له
نهاده (شیخ عیسی) ان . نهم ذاته کوچی (باباعلی) ای کوچی (بابا یوسفی
همه دانی) ای کوچی (سلطان منصور) ای کوچی (سلطان عبدالعزیز) ای کوچی
(سلطان اسماعیل المحدث) ای کوچی (امام موسی الکاظم) .

(شیخ عیسی) و (شیخ موسی) یه که مین کسی نم بـهـمـالـهـ بـعـنـ هـاتـوـنـهـ
ولـانـیـ کـوـرـدـهـ وـوـهـ وـ لـهـ (بـهـرـزـنـجـهـ) دـاـیـشـتـوـونـ وـ لـهـوـیـ کـرـجـیـ دـوـاـیـ بـاـنـ
گـرـدـوـوـهـ قـهـ بـرـیـانـ لـهـوـیـ بهـ (بـهـرـزـنـجـهـ بـیـ بهـ کـانـ) وـمـجـدـیـ زـوـرـیـانـ لـبـنـ بـوـمـهـ وـهـ .
تبـهـ لـهـ کـنـیـهـ دـاـ تـهـ نـهـاـ بـاـسـیـ وـمـجـدـیـ (شـیـخـ عـبـدـ الـکـرـبـ) اـیـ کـوـچـیـ (شـیـخـ
عـیـسـیـ) نـهـ کـدـیـنـ .

باسی (شیخ ابراهیم) ای مهشهور به (کابل)

پایانی که در خواهش و زیارت بوده + له ولائی خویده جزوی بزیر
بیصر بتو خویدن + ود له پینگای نهفظ استانه ده گهراوه ته و هاسوته ده
(هریوان) + قهربی له تهختانه که داویتی (ده زمی نو و نو) داده له پشتی
(زریار) دوه + ماویده کشنه له (مزگهوتی سوره) درسی و تمه ده و

(ابوالعلی کازر قنی) که به کلک بوده له قوتانی به کانی ، لـ
پهراویزی کشی (ضیاء الكلوم) دا و تنویه : کابل علی وزن فاعل بمعنی
الله الشانع + و به لقب شیخ ابراهیم البرزنجی لرسوخه العلم به
رسوخه الجبال + توفی لیله الجمعة غرة ذی حجه الحرام عام ثالثه وعشرين
و تهاتله من هجرة خیر الانام +

و آنه : (کابل) هاوستگی (فاعل) به معنا شاخن پدرزه + لقهی
ماموتستان (شیخ ابراهیم برزنجی) به ، پویه واي پین و تراوه چونکه
زاست له پشتکیا و مک شاخ پرسته داکوناوه^(۱) . له شدوی جومعه
سدهه تانی مانگی قوریانی سالی ۸۲۳ هجره تدا کوچی دولی کرد و دوه +

(شیخ سقا الدین) ای مهشهور به (پیر صفا) به کلک بوده لـ
مردہ کانی + (نو و نو) و (دولاش) مولکی نهون + ثم ذاته نهم دو و
مولکی کرد و به شمش پارچه و هدقی کرد و دوون + شمش به کلک بـ
(مزگهوتی سوره) ، شمش به کلک بـ په مسرفی میان و پینواره شتی و اـ
شمش به کلک بـ نه قن و قوریان خوین ، نه و سی شمش به که که که که نیوی

(۱) لاموا یه مهله که پایوبوره نیمه که شیخی کازر قنی
پینکی داوه ته و دوه ، و شدای (کابل) به میوره پینکه اندوه : کابل ، کا بله ،
کاکه بله ، کاکه ابراهیم .

و در گذشت

هەمەویەتی بۆ منائى تىرىپەنە خۇرى • نەم دوو دىئى يە بەيدە كەوەن • نەمە
قەنە (قاضى فتح الله) يەدە لەئەستىرى نەودا يە .

لە (تذكرة الاجتاد في محاربة الاتراك والاكراد) دا ئەلىن : كە (مير حمزەي
بايان) پایاپەي بۆ جەنگ و ، دىياربەكرو جەلەپى گىرت و ، تۈركىو عەرەب
لە كەنلە كەوتە جەنگ ، (حمدون بەگ) سەرلەشكىرى (مير حمزە) بۆ و ،
پازىدە كى وەزگىرت و شەپىرى و مەستاندو لەشكىرى كەدى دايىدەستەوە • (مير
حمزە) يىش لە كەنل دوازە كەسدا هەلات بۆ (ەمەريوان) و لەسر كېسى
(سەرقولە) كە ئىستا بىرى ئەلىن (ئىسام) جىتى بۆ خۇرى دروست كەردو ،
كەوتە لەشكىر كۆتكۈر دەنەوە ، لە ئىوان شۇورە قەلا كاتا نەو مىز كەۋەسى
كەرددەوە ، سەنگىرى بۆ خۇرى و لەشكىر كەدى ھەلکەند . (شيخ احمدى
ابن البارى التبعى الحسنى) يىشى كەردى بە يېش نويز . ياش دوو سال بە
لەشكىر ئازە كەيدۇو كەوتەوە شەپىر تايدە عقاووبە جىوو . بەلام لەۋى بە
دەزمەن خوارى شەھىدىان كەرد . ياش (شيخ احمدى امام) يىش (كابل)
ماۋەيدىك لەۋى دەرسى و نۇۋەتەوە .

ياش (كابل) يىش بە ١١٤ سال (مەلا أبو بكرى مصنف) ١٨ سال
لەۋى ئامۇستا بۇوە دەندو ئامۇزگارىي خەلەكى كەرددەوە ، زوربىسى
كىتىھ كاتىي لەۋى دانادە . لە زەمانىي (مەلا أبو بكرى مصنف) دا (بايا خاتى
ئەرددەلآن) كە يەكىڭ بۇوە لە مرىيە كاتىي (مۇزگەۋى سوور) ئى ئاودەدان
كەرددەتەوە . ياش ١٨ سالە كە (مەلا أبو بكر) دىئىي (مووشلە^(١)) ئى دەسگىر
بۇوە جىووەتە ئەۋىتى . ياش ئەدۇمەش بە سائىڭ (جۇزى) يان داۋەتىن و ،
مالى بىر دەرددە ئەۋىتى و لەۋى كۆچى داۋىبى كەرددەوە لەۋى يىش نىزراوە .

(١) ئىستا بىرى ئەلىن (وشكتىن) .

پاسی (شیخ بایزید) ای
کوری (شیخ عبدالکریمی به روز نجهیبی)

تاو باگی بسه (رئیس الصالحین) ددر کرد و دووه ۰ ۰ (شیخ محمدی
تودی بی) مه گه پر تدوه سه دووه ، (تپانه و نهی به کان) له و مجهی
ثاون ۰

سیده کانی (سان) که بستا بینی ته آین (سه آوات تاوا) دووه شن ۰
بعشی هزاره خواریان و مجهی (علا ابراهیم) نو له گدل (پدر روز نجهیبی به کان) دا
له بستیکن چونکه مه گه پر تدوه سه (بابا علی) ۰ (سان) و شهید که به زمانی
(خدا) بدمعه عنا شیوه نه نگو که و مساخته ۰ ثسم دی رسه و هدر هشت
قد از خه که مولکی خواریاده (علا ابراهیم) و مفتی کرد و دووه له سه زیان ۰

به کورتی ، باسی ههندی له نهولیاکانی نهم
 ناوچه یه و ، یه گنه که و تئی قسه له باره
 وه چهی ههندی گیانه وه

یشان نهود برو و تسان (شیخ محمد مادردوخ) - که مریدی بیر شالیار
 برو - نهدموی یه و نه گهپرته و سدر حذرزه تی (معلویه) . و نه قسیه
 به سخنی (شیخ محمد مادردوخ) نووسراوه و زانایانی زمانی ختوی و
 هممو نه و زانایانه لئی که و تو و نه نهود ، هدمو لسدر نه باو بمن .
 به لام نه مalanه دا (شیخ عبدالله) ناویکیان بینی و تم نم (شیخ محمد مادردوخ) .
 که تیمه نه جسته و سدری ، (دهرویش محمدی طله برستائی) یه و کواته
 تیمه سیدین . و شهجهره یه کشی یشان دام بق نیبات کردنی قسه کهی .

شیخه کانی (خوی خوپه) له تهودی (شیخ زکربای مهاجر) ن که
 یشان له باسی (شاه نعمت اللهی ولی) دا پاسان کردو و تسان نه گهپرته و سدر
 (خالد) ای کوپی (معدان) . نهندیکیش نهائین نه جسته و سدر (خالد) ای
 کوپی (ولید) . نهندیکی تریش نهیدناده سدر (طلحه) ای کوپی (عبدالله)
 که له نهودی حذرزه تی (حسین) . نه مalanه شاه کیکان و تی : چووم
 بق حیجازو لهوئ زانیمه که شهجهره یه تیمه لهوی یه و لیکیان داوه تهود
 تیمه سیدی (نعمی) بین و دینه شهجهره کمشی یشان دام واپو که و تی .
 نیز نوبالی به نهستوی ختوی ، به لام له هیچ (بحر الانساب) ینکدا شتی وا
 بدریجاو نه که و تو وه شیخی گهورهشم و تی نه و شهجهره یه له دوایی
 چیزی چوارده ههدا نووسیوه تهود و له دوایی یه که یه و نووسیوه : « والله
 اعلم » خوا ختوی نه زانی . نه قسیه له گذل قسه کهی یشودا نه که و تی
 یه لک که گوایه نه جسته و سدر (طلحه) ای کوپی (عبدالله) ای (حسین) .

له بایه‌تی (کاتورانی به کان) بشوه ناکذ کی بسه کی زور هدیه ، بدآلم
 هممو ولایه ک هاودهنگن لهوددا که (کاتوران) ناوی (حسن) بوده و نهان
 برایه کیشی بوده ناوی (عبدالرحیم) بوده + هدروهه هممو ولایه ک هاودهنگن
 لهوددا که که (کاتوران) له گزینه‌ستانی (بیر ملاوسی بهمنی) دا نیزراوه که
 به کیکه له (تابسی تایین) وه قهبری له (چاولکانی عبدالله) دایه + نهان
 ذهبری (عبدالرحیم) ای برایشی هدر لهوئی به + ههندی له تمعلی کشن
 و تنویانه قهبره کهی وا له دوقله کهی لای پوزره‌لانی (چاولکانی عبدالله) بوده
 له سیه پیوار شهجهره بشدا تووسراوه (کاتوران) له ومهجهی (بیر بونس) +
 له ههندی شهجهره بایه بین کراویشا هدیه که تمجهته وه سدر (بیر
 الیاس) . که واهه به قسمی به کهم (حسنی) بیده قسمی دووهشم
 (حسنی) به + میش لامواهه نهتوانی هردووه قسمی که بدرینه ددم به ک ،
 چونکه (بیر الیاس) کوپنکی بوده ناوی (بونس) بوده ، وه له واهه بشده
 شد کمسی که شهجهره کهی نووبیوه بشوه ناوی (بیر الیاس) ای له بیر
 چووین + له ههندی کمسی واشیم بشتووه که بیاو نه نهتوانی باوه بیان
 بین مکلو نه نهتوانی بدرقیانا بختنه وه ، نه بیان ووت نهم (کاتورانی) یانه له
 ومهجهی (سید عبدالرحیم) ای برای (سید حسین) ان ، باوکیان نه عمری و مامیان
 بختیویان نه کا + له بدرنه وه وا بلاو بیوه نه وه که له ومهجهی (سید حسین) ان .
 بدآلم نه وه که دهمه و قسمیه دهه که که دهه که دهه که دهه که دهه که دهه
 حسینی کاتوران) ان ، وه نه ویش له ومهجهی (بیر بونس) ای کوپی (این
 الدین بیر الیاس) ، که له (گله) نیزراوه و کوپی (بیر خندر) .

(حسن صارمی) به کانی (هفورامان) بش له ومهجهی (سید حسن
 صارم) ان که تمجهته وه سدر (کاتوران) +

(مشنیزی به کان) و (جار الله بیه کان) بش ههندیک نهان که ومهجهی
 (بنیخ خالدی کاکنوزه کهربا) ان و (حسنی) ان . ههندیکش نهان که ومهجهی

(حالدى گاتورانى) ان . مىش نهائى قىمى پاست نۇمىرىچ (حسن
صارمى) بە كان و چ (شىزىرى) بە كائى لاي (باود) كە (دشى) بە كاپىش
ھەندىكىان لەوانى ، و چ (جارالله بىي) بە كان گشتىان (گاتورانى) ان .
نۇمىش كە ھەندىك نهائى لە وەجەى (حالدى) ئۆپىي (ولىد) ان ، ھەلە يە كى
ئاشكراپ .

(خەلبەق يۈستەمى نەفتانى) بىش كە بىنى نەتىن (ھەفتاشى^(۱)) خۇرى بە^(۲)
(سېد) دالەتى . بەلام لە ھېچ (بىر الاناس) يىكدا شىنى و نەپىراوە . بەلكو
بەزىزەزىچى دراودتەوە ، ھەزىچەند ھەندىكىمس باۋەپىيان بىن كرددۇوە
نهائى (سەفاخانى) بىي بە .. خوا خۇرى نەپىزانى .

(دەزۇپىش اولى) بىش سېن كەس بۇون (عبدالله) و (محمد) و (احمد) .
(عبدالله) يان معشۇور بۇوە بە (دەزۇپىش اولى) . نازانىم ئەچنەوە سىر
كى ؟ ..

(ئىرەغىسى خرۇوە) بىش كويەزاي (شاد نىمتاللهى ولى) بە .
(مەلا ميرزاى مەلەكىمەت) ئى (سل) بىش لە (سەلوات تاوا) وە ھاتبۇو بۇ
زىبارەتى (مەلا ابوبىكىر) ئى باپىرى . كە گەيشتە نە شۇئە لە سەرمەتا
پەق بۇمۇدە خەر لەپىدا ئىزىرا . لە وەجەى (مەلا ابوبىكىرى مەصنى) .

(شىخ محمدى كۆنەپۇشى) بىش ، وەجەكائى خۇپان بە نۇمىسى
(شىخ مصطفى) ئى كويەزاي حەزىزەتى (غۇنوت) دالەتىن ، بەلام زورىسى
زايانى وەجەشۇناسى نەتىن واتى بە . نۇمىسىدە ھەيمە جونىكە لە سېن
شەچەرەدا نۇوسرابو ھەندىكىمس باۋەپىيان بىن كرددۇوە .

(سېد محمودى ميل زەن) بىش كە لە ۱۹۲۲ ئىھىجرەتدا مردۇوە ، بە
(كاڭۇ زە كەربابى) و نە (بەزىنچە بىي) كەپىان بە سەيدپىان نەداوەتە قەلەم .

(۱) ھەفتاشى : ھەفتاشى .

(عمر)ی کوپی (بیجی)ی کوپی (زیدی شهید)ی کوپی (امام زین العابدین) چوونه (سنه کوردان) + قسمبری (محمد)ی کوپی بشی لموئیه + نمودی له هدمو و برآکانی زورتر بوده + دامشھوره مالله کانی لهوتاوه نهادن تدوه *

(علی عربیض)ی کوپی (امام محمد الباقر) نمودی زوری لئ که و توهه و + بیتیان نهائین (عربیضون) + هندنیکان چوونه و لانی کوردو ، نیستا به زمانی (گورانی) قسه نه کدن *

(احمد)ی کوپی (علی) کوپی (ذی الدمعة)ی کوپی (زیدی شهید) له سدر کبوی (فرده خو) له ناو کوردان اخوی شارده و مود به (سلطان احمد) نوبانگی دور کرد *

لهدوايى دا

باسى ئەو دەردو مەينە تەھى

بەسەر ھنى خەمگىندا ھاتتووه

لەپاش شەھىد كراني باو كم و برا كىم ، يەوجۈزىمى كە لەيىشىوھ
 يالىم كىرىد ، شىتىخ گەورەم (شىئىخ شەھاب الدىنى كاكۇزە كەرىيى) دىئىي
 (چەنان) ئى بەشىۋە يەكى شەرعى كېرى و ، بەشىۋە وەقىف بەخشى بە من .
 خەتكى (تۈرۈدار) ھاتشىوھ يەدۋاما تا بىجمەھىوھ تاۋيان . پۇقىشىم . تا
 كەپامەھىوھ خىتلەي (مەنمىي) دىئىي (چەنان) يان تالان كردىبوو ، مال و مىنالە كەم
 يىزىقىو پۇزى ماپۇونوھو . دىسائىھىوھ گەپامەھىوھ بۇ (تۈرۈدار) و مالىو
 مىنالە كەم بىرده ئەھىۋى و خۆبىشم (تۈرۈدار)م وەقىف كىرد لەسەر مىنالى
 نېرىنەم . كەوانە ئەو دوو دىئىيە ھەنەھەنە تايىھ وەقىنى مىنالى نېرىنەمن .
 دەسىيەت بىن كە مردم ، برا يانى ئايىنى لاي قەبرى باو كىي بەھەتبا
 بىنتىزىن .

۱۵-

دانهی به ~~()~~

۱۹۷۰/۲/۱ - ۳۰۰۰